

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

19 maart 2003

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

ONTSLAG VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

BENOEMING VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN VAN EEN VLAAMS VOLKSVERTEGENWOORDIGER

DECRETEN WIJZIGING DECREET BESCHERMING VAN HET LEEFMILIEU TEGEN DE VERONT-
REINIGING DOOR MESTSTOFFEN

Inhoud

Nr. 44

Woensdag 19 maart 2003
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Rapport van de Vlaamse regering	
Indiening en verwijzing	1
Adviezen van de Raad van State	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening	2
Reflectienota	
Indiening	2
Met redenen omklede moties	
Indiening	3
Voorontwerp	
Indiening	3
Mededelingen van de Vlaamse regering	
Indiening	3
Mededeling van het Kinderrechtencommissariaat	
Indiening	4
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	4
Mededelingen van het Rekenhof	
Indiening	4
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	4
Motie van een gemeente	
Indiening	5
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	5

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening 5

Ontslag van een lid van de Vlaamse regering

6

Sprekers : de heren Eric Van Rompuy en Filip Dewinter en minister-president Patrick Dewael

Benoeming van een lid van de Vlaamse regering

9

Onderzoek van de geloofsbrieven

9

Spreker : Mevrouw Trees Merckx-Van Goey, secretaris

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

– 1559 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 6

Voorstel van decreet van de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Gerald Kindermans en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

– 1470 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

10

Sprekers : de heren Jacky Maes, verslaggever, Jef Van Looy, Erik Matthijs, André Denys, Jos De Meyer, Karlos Callens, Frans Wymeersch en minister Vera Dua

Regeling van de werkzaamheden

26

Rechtzettingen

Morgenvergadering 40 van woensdag 26 februari 2003

27

Middagvergadering 41 van woensdag 26 februari 2003

27

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.11 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Johan Sauwens, Guy Sols, Etienne Van Vaerenbergh : buitenlands ;

Sven Gatz : ambtsverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische aanpassingen in het licht van de bijstandsverlening ingevolge de watersnood van de jaarwende 2002-2003
– 1610 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.
 - Ontwerp van kaderdecreet bestuurlijk beleid
– 1612 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.
-

VOORSTEL VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Eloi Glorieux en Johan Malcorps houdende de sterilisatie van zwervkatten
– 1611 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.
-

RAPPORT VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend rapport van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Rapport van de Vlaamse regering tot uitvoering van het protocol van 17 april 2001 tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering betreffende de jaarlijkse rapportering over de samenstelling van de kabinetten van de Vlaamse ministers. Toestand op 31 december 2002
– 35 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.
-

ADVIEZEN VAN DE RAAD VAN STATE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende adviezen van de Raad van State werden ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van bijzonder decreet van de heren Luc Martens, Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme,
-

Voorzitter

Dirk Holemans, Dirk De Cock en Karlos Calens houdende de deelname van gemeenschapsinstellingen aan de associaties in het hoger onderwijs

– 1594 (2002-2003) – Nr. 2.

Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

- Advies van de Raad van State over amendementen op het ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen

– 1571 (2002-2003) – Nr. 4.

Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door de heer Jan Van Duppen over de hoorzittingen over het ontwerp van decreet betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking van gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen
– 1306 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jos De Meyer over het voorstel van resolutie van de heren Paul Van Malderen, Jos De Meyer, Carl Decaluwe, Ludwig Caluwé en Jan Verfaillie en mevrouw Wivina Demeester-De Meyer betreffende een strategisch plan ter voorkoming van hinder bij openbare werken
– 1450 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jos De Meyer over het voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij, wat de samenstelling van de Raad van Bestuur betreft

– 1517 (2002-2003) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Cis Schepens over het voorstel van decreet van de heren Jo Vermeulen, Marcel Logist en Dirk De Cock en mevrouw Dominique Guns houdende wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds

– 1526 (2002-2003) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door mevrouw Isabel Vertriest over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde en tot de stage toegelaten personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden

– 1558 (2002-2003) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jos De Meyer over het voorstel van resolutie van de heren Paul Van Malderen, Jos De Meyer, Koen Helsen, Robert Voorhamme, Johan Malcorps en Jos Bex betreffende een code voor de beperking van de hinder bij openbare werken

– 1561 (2002-2003) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jos Bex en mevrouw Marleen Van den Eynde over het verzoekschrift over ontharding en ruimte voor water

– 1616 (2002-2003) – Nr. 1.

REFLECTIENOTA**Indiening**

De voorzitter : De volgende reflectienota werd ingediend :

- Reflectienota van de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan

Voorzitter

– 1615 (2002-2003) – Nr. 1.

Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

– 1559 (2002-2003) – Nr. 4.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Jan Loones en Chris Vandenbroeke tot besluit van de op 11 maart 2003 door de heer Jan Loones in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking
– 1613 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Marijke Dillen, mevrouw Niki De Gryze en de heer Felix Strackx tot besluit van de op 13 maart 2003 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de interpretatiemogelijkheden van de nieuwe federale drugswet en de resultaten van een recent onderzoek naar de gevolgen van cannabisgebruik op jonge leeftijd
– 1614 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot besluit van de op 13 maart 2003 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de interpretatiemogelijkheden van de nieuwe federale drugswet en de resultaten van een recent onderzoek naar de gevolgen van cannabisgebruik op jonge leeftijd

VOORONTWERP**Indiening**

De voorzitter : Het volgende voorontwerp werd ingediend :

- Voorontwerp van amendement op het ontwerp van kaderdecreet bestuurlijk beleid, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 28 februari 2003
(VR 52/2002-2003).

Dit voorontwerp ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Ministerieel besluit van 27 februari 2003 van Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking Mieke Vogels houdende de herverdeling van de kredieten voor de basisallocatie 12.30 van het programma 41.1 van de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
(DOC 145/2002-2003) ;
- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 januari 2003 en de nieuwsbrief kasbeheer van januari 2003
(DOC 159/2002-2003).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Advies “Eurosong voor kinderen” (DOC 154/2002-2003).

Deze mededeling van het Kinderrechtencommissariaat ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Beslissing van de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie van 5 februari 2003 betreffende de klacht van de gemeente Rumst tegen ATV (DOC 146/2002-2003) ;
- Rapport 1 jaar Vlaamse Wooninspectie (DOC 153/2002-2003) ;
- Het Pact van Vilvoorde in concrete cijfers (Kleurrijk Vlaanderen). De opvolging van de 21 doelstellingen. Versie 31 januari 2003 (DOC 160/2002-2003).

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET REKENHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van het Rekenhof werden ingediend :

- Brief N 12-2.247.269 B2 d.d. 25 februari 2003 betreffende de vraag om inzage- en informatie-recht vanwege Vlaams Volksvertegenwoordiger de heer Erik Matthijs inzake de rekeningen van de rekenplichtigen die in 2002 en 2003 voor Aminal en het Minafonds aan het Rekenhof rekening aflegden (DOC 156/2002-2003) ;
- Brief N 14-2.260.168 B2 d.d. 4 maart 2003 betreffende de vraag om inzage- en informatie-recht vanwege Vlaams Volksvertegenwoordiger mevrouw Sonja Becq inzake de aanstelling van een extern zorgregisseur door het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (DOC 157/2002-2003) ;
- Brief N 14-2.261.649 B2 d.d. 5 maart 2003 betreffende de vraag om inzage- en informatie-recht vanwege Vlaams Volksvertegenwoordiger de heer Carl Decaluwe inzake de subsidie van het ontwikkelingsproject Centro Neotropico Sripiquius te Costa Rica (DOC 158/2002-2003).

Deze mededelingen van het Rekenhof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

Voorzitter

- Advies van 6 maart 2003 over de omzetting van de Europese richtlijn betreffende het verbranden van afvalstoffen (DOC 147/2002-2003) ;
- Advies van 6 maart 2003 over de erkenningsaanvraag van Ecolife vzw (DOC 148/2002-2003) ;
- Advies van 6 maart 2003 over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende subsidiëring van bedrijventerreinen, wetenschapsparken en bedrijfsgebouwen (DOC 149/2002-2003) ;
- Advies van 6 maart 2003 over hoofdstuk V "Ontheffing" van het ontwerp van besluit van 19 juli 2002 van de Vlaamse regering houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid (DOC 150/2002-2003) ;
- Briefadvies van 6 maart 2003 over het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (DOC 151/2002-2003) ;
- Briefadvies van 6 maart 2003 over de EU-Lentetop (20-21 maart 2003) (DOC 152/2002-2003).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIE VAN EEN GEMEENTE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van een gemeente werd ingediend :

- Motie van de gemeente Steenokkerzeel inzake de gelijkwaardige financiering van het vrije katholieke basisonderwijs, en de afschaffing van

de BTW op schoolgebouwen, goedgekeurd door de gemeenteraad op 23 januari 2003 (DOC 155/2002-2003).

Deze motie van een gemeente ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 31 van 12 maart 2003 ;
- Arrest nr. 32 van 12 maart 2003 ;
- Arrest nr. 33 van 12 maart 2003 ;
- Arrest nr. 34 van 12 maart 2003.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2592 ;
- Rolnummer 2611 ;
- Rolnummer 2618 ;
- Rolnummers 2630 en 2631 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2637.

ONTSLAG VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter : Dames en heren, bij brief van 18 maart 2003 heeft de heer Stevaert ontslag genomen als lid van de Vlaamse regering.

Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de Vlaamse regering kent haar vierde wijziging. De vorige wijzigingen betroffen de vervanging van de heer Sauwens door de heer Van Grembergen op 11 mei 2001, de aanstelling van de heer Gabriels na de uitbreiding van de Vlaamse regering ingevolge de Lambermontakkoorden op 10 juni 2001 en de intrede van de heer Vanhengel na het ontslag van de heer Anciaux op 3 juli 2002.

Bij die gelegenheden heb ik namens de Vlaamse regering het parlement ingelicht via een mededeling van de regering. Daar was telkens een bepaalde reden voor. Minister Sauwens had ontslag genomen na interpellaties met betrekking tot het functioneren van de betrokkene, die in dit parlement plaatsvonden. Sommige meerderheidsfracties hadden bovendien hun vertrouwen in hem opgezegd.

De aanstelling van de heer Gabriels ging gepaard met een aanvulling van het regeerakkoord. Ten slotte wijzigde de aanstelling van de heer Vanhengel de politieke krachtsverhoudingen binnen de meerderheid.

Geen van bovenstaande of andere redenen maken een mededeling aan het parlement over de huidige wijziging van de Vlaamse regering noodzakelijk. De wijziging is niet het gevolg van een aangelegenheid die in verband staat met de Vlaamse regering of met haar meerderheid in het parlement. Er is dus geen wijziging in de politieke krachtsverhoudingen en er is geen wijziging van het regeerakkoord. Er is alleen een wissel in het personeel van de sp.a-fractie, die de bevoegdheidsverdeling binnen de regering onveranderd laat.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om de heer Stevaert te bedanken voor de loyale en deskundige samenwerking. De wissel is uiteraard het gevolg van de problemen die de stad Antwerpen op dit ogenblik doormaakt. Over deze kwestie en de eventuele weerslag ervan op het beleid van de Vlaamse regering werden interpellatieverzoeken ingediend. Zij zullen namens de Vlaamse regering worden beantwoord door de minister van Binnen-

landse Aangelegenheden. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, collega's, namens de CD&V-fractie bedank ik de heer Stevaert voor het werk dat hij als minister de afgelopen jaren heeft gepresteerd. Hij heeft de verdienste de thema's mobiliteit, openbaar vervoer en verkeersveiligheid op de politieke agenda te hebben geplaatst. En alhoewel wij het niet altijd met hem eens waren – en meer in het bijzonder was dat het geval voor de heer Decaluwe -, zullen wij hem tijdens de parlementaire debatten missen. Hij was een spits debateur, die steeds op een correcte en fijne manier het debat heeft gevoerd.

Ik wens hem dan ook te bedanken. Het wordt geen 'au revoir', maar een 'we see each other again' in dit Vlaams Parlement. (*Applaus*)

Wij wensen niet vooruit te lopen op de acties van zijn opvolger. De heer Bossuyt heeft ook als fractieleider een rijke parlementaire ervaring. Hij houdt van een stevige debatacultuur. De heer Decaluwe zal met een goede vervanger worden geconfronteerd. Ik vrees enkel dat het West-Vlaams de voertaal zal worden in de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie. (*Gelach*)

Ik wil de heer Stevaert alvast een goede vaart wensen.

Het ontslag van een minister van de Vlaamse regering heeft ongetwijfeld te maken met de crisis in Antwerpen. De politiek maakt hier een slechte beurt. CD&V meent dat het vertrouwen van de burger in onze instellingen zo spoedig mogelijk moet worden hersteld.

Na het college van burgemeester en schepenen en de administratie, is nu ook de Antwerpse politie in opspraak gekomen. Er moet op korte termijn een oplossing voor deze politieke crisis worden gevonden. De overheid moet weer een betrouwbare partner worden. Dit vereist een nieuwe bestuursstijl en het primeren van de inhoud op de persoonlijke machtsspelletjes die mee tot de huidige impasse hebben geleid. Het kan niet langer dat politieke verantwoordelijken enkel nog via de media met elkaar communiceren. Indien politiek niet op discreet overleg, op wederzijds respect en op vertrou-

Van Rompuy

wen wordt gestoeld, wordt het onmogelijk om een duurzame oplossing te vinden.

CD&V roept alle betrokkenen op om de blufpoeker, de oekazes, de schijnmanoeuvres en de partijpolitieke spelletjes te stoppen. De VLD en sp.a dragen op dit vlak een verpletterende verantwoordelijkheid. Deze partijen werken niet aan de uitvoering van een gemeenschappelijk programma : het gaat de liberalen en de socialisten in de eerste plaats blijkbaar om het gevecht om de burgemeestersjerp.

De voorzitter : Mijnheer Van Rompuy, op het Bureau van het Vlaams Parlement is afgesproken dat iedereen de kans zou krijgen om dit probleem in een ruimer kader te plaatsen en dat de rest van de problematiek tijdens de interpellatie aan bod zou komen.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, de overige leden van het Bureau van het Vlaams Parlement kunnen getuigen dat ik gisteren expliciet heb gezegd dat ik hier enkele beschouwingen zou maken. De minister-president heeft daarnet overigens zelf verklaard dat het ontslag van de heer Stevaert rechtstreeks verband houdt met de Antwerpse crisis. Het is duidelijk dat dit probleem ook de Vlaamse regering aanbelangt. Het is dan ook normaal dat het hier in het Vlaams Parlement wordt besproken.

Momenteel mengen nationale partijvoorzitters en regeringsleden zich met de situatie in Antwerpen. Aangezien twee regeringspartijen met elkaar in de clinch zijn gegaan, vraag ik me af hoe groot de vertrouwensbasis van deze Vlaamse regering nog is. We mogen de oorlogsdreiging, de stijgende werkloosheid en de economische toestand immers niet uit het oog verliezen.

CD&V verwerpt de wederzijdse afdreigingen, die enkel de anti-politiek voeden. Momenteel moet het algemeen belang primeren. CD&V is alleszins beschikbaar om oplossingen te zoeken. Die oplossingen moeten evenwel in eerste instantie uit Antwerpen zelf komen. De politici in Antwerpen moeten hun verantwoordelijkheid nemen.

De Vlaamse regering moet Antwerpen de nodige ondersteuning bieden. Dit betekent niet dat de Vlaamse regering een regeringscommissaris moet sturen, maar ze moet de reorganisatie van de administratie, de financiële transparantie en de controlemechanismen ondersteunen. Er is bovendien be-

hoefte aan een aantal aanpassingen van het toekomstig gemeentedecreet.

Wij roepen alle betrokken in Antwerpen op om de nodige gesprekken te voeren, om de schoonmoeders opzij te schuiven en om oplossingen in functie van het algemeen belang te zoeken.

Wij roepen alle partijen tevens op om het vervalzen van verkiezingen een halt toe te roepen. De kandidatuur van Vlaamse ministers bij de komende nationale verkiezingen maakt van deze verkiezingen de facto Vlaamse verkiezingen. Om tot een electorale polarisatie te komen, zullen het nu blijkbaar ook gemeenteraadsverkiezingen worden. Dat de VLD, sp.a en het Vlaams Blok hieraan meedoen, is nefast voor de democratie en misleidt de burger met betrekking tot zijn democratische keuzes.

CD&V beschikt in Antwerpen over een betrouwbare ploeg, geleid door de heren Van Peel en Anthonis. Wij willen meewerken aan een nieuwe bestuursstijl, aan een hernieuwing van de inhoud en aan het herstel van het vertrouwen.

Aangezien Antwerpen nu haar laatste kans krijgt, zou ik hier nog een oproep willen doen. Willen die politici opstaan, die verder kijken dan 18 mei 2003 ? De inzet is momenteel veel te groot. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, wanneer het in Antwerpen regent, dan druppelt het blijkbaar ook in Brussel, en zeker in de Vlaamse regering. Mijnheer de minister-president, het is met verbazing dat het Vlaams Blok vaststelt dat de malaise in Antwerpen, die totaal en volledig is, nu blijkbaar ook gevolgen heeft voor de Vlaamse regering. De problemen van Antwerpen worden blijkbaar geëxporteerd naar de Vlaamse regering. Met die vierde vervanging op rij is deze Vlaamse regering een echte duiventil geworden. Het is een soort van reservebank, waaruit geput kan worden wanneer elders politiek personeel te kort heeft. Mijnheer de minister-president, dat zegt veel over de waarde van uw regering.

Het is opvallend dat de heer Stevaert nu helemaal bescheiden achteraan in de hoek staat : de teletubbie bij uitstek, de wonderboy van de Vlaamse socialisten, het genie uit Limburg, dat ons tot ver over de grenzen werd benijd. Uitgerekend hij neemt ontslag uit de regering om betrokken te ge-

Dewinter

raken bij een toch wel bedenkelijke carrousel die maar één bedoeling heeft. Die bedoeling is overigens glashelder : de heer Janssens burgemeester maken van Antwerpen. Mijnheer de minister-president, uw regering laat zich daar schaamteloos in meeslepen.

In de plaats van de wonderboy uit Limburg komt een vernieuwende en jonge kracht van de sp.a uit het verre Menen naar de Vlaamse regering afgezakt. Ik zal daar verder geen woorden aan vuilmaken, maar het is duidelijk dat de heer Bossuyt meespeelt in deze stoelendans. De enige bedoeling van de sp.a met het naar voren schuiven van de heer Bossuyt bestaat erin de stoel voor de heer Stevaert warm te houden.

Wat is hier namelijk aan de hand ? De heer Stevaert gaat weg om allicht na 18 mei terug te keren. Men heeft dus een stand-in nodig, die de ministersstoel van de heer Stevaert warm houdt, en waarvan men weet dat hij op het moment van de waarheid bereid is om onmiddellijk opnieuw opzij te gaan voor de heer Stevaert.

Waar het hier in essentie over gaat, is natuurlijk Antwerpen. Uit alles wat hier nu gebeurt, blijkt hoe fanatiek de socialisten erop gebrand zijn om dat burgemeesterschap in Antwerpen binnen te halen. Zelfs het ambt van partijvoorzitter en het ambt van Vlaams minister vice-president wordt ervoor opgegeven. Het burgemeesterschap van Antwerpen is blijkbaar het allerbelangrijkste geworden in de nationale en de Vlaamse politiek. Zelfs de heer Stevaert, de man met de propere handen, speelt in dit spelletje mee.

Waarom is de sp.a zo geïnteresseerd in die Antwerpse burgemeesterssjerp ? Er is maar één duidelijk voor de hand liggende reden : de sp.a weet dat wanneer ze het burgemeesterschap in Antwerpen niet binnenhaalt, de doos van Pandora voor de sp.a in Antwerpen opengaat. Mijnheer Voorhamme, wanneer de kop eraf gaat, sneuvelt de rest van het lichaam. U hebt die burgemeesterssjerp in Antwerpen nodig om de potjes gedekt te houden. U vreest dat met een andere burgemeester, ook al is het misschien een liberaal, er van alles zal bovenkomen dat uw partij zal compromitteren en mee zal slepen in een schandaal dat nog groter is dan Augusta. Daarom moet deze ministerruil vandaag plaatsvinden. Daarom moet de sjerp koste wat het kost – ten koste van een minister vice-president en ten koste van een voorzitter – worden binnengehaald. Daarover gaat het hier vandaag, en over

niets anders. Mijnheer de minister-president, ik vind het spijtig en pijnlijk dat u uw regering laat meeslepen in dit bedenkelijke spelletje. Dat dient uiteindelijk alleen maar de belangen van de socialisten in Antwerpen, en, gezien de schaalvergroting die momenteel aan de orde is, in heel Vlaanderen. Dat u zich hiertoe leent en uw regering ondergeschikt maakt aan de belangen van de sp.a is meer dan bedenkelijk.

Ook bedenkelijk is dat de sp.a door die vervanging van de heer Stevaert als Vlaams minister druk wil uitoefenen op de onderhandelingen in Antwerpen. De sp.a wil tonen hoe 'burgemeesterfähig' de heer Janssens is, door het feit dat hij zelf zijn voorzitterschap opgeeft en de heer Stevaert in zijn plaats komt. Dat is het politieke spel dat wordt gespeeld. Het is onverantwoord dat uitgerekend de Vlaamse regering wordt misbruikt als chantagemiddel om de sp.a in de burgemeesterzetel van Antwerpen te hijsen.

Dat zeg ik tot u, mijnheer Van Grembergen, als minister van Binnenlandse Aangelegenheden. U behoort nu tot het kartel van de sp.a en Spirit. Uw belangen terzake zijn ondertussen heel duidelijk geworden. We zullen het daar deze namiddag nog over hebben, wanneer ik een aparte interpellatie zal houden over deze zaak. Ik heb de indruk dat uw weigering om een regeringscommissaris naar Antwerpen te sturen ingegeven is door de rol die u speelt binnen het kartel sp.a-Spirit. Uw plaats op de lijst, uw toekomstige parlamentszetel, die u te danken hebt aan de sp.a, moet nu blijkbaar worden verzilverd door het indijken van de problemen in Antwerpen. Toch maar vooral geen regeringscommissaris, want de zetel van de heer Janssens zou misschien wel eens in het gedrang kunnen komen. U bent als voogdijminister niet langer in staat om deze crisis te beheersen.

De voorzitter : Mijnheer Dewinter, het gaat hier nog steeds over de vervanging binnen de regering.

De heer Filip Dewinter : Ik ga het daar straks over hebben in mijn interpellatie. Mijnheer van Grembergen, u bent niet in staat om dit te beheersen, want u hebt zelf partijpolitieke belangen. U maakt uw voogdijministerschap ondergeschikt aan het partijbelang van de lijst waarop u op 18 mei zult staan. Dat is de realiteit.

Mijnheer de minister-president, de heer Stevaert gaat en de heer Bossuyt komt. De Vlaamse regering is een duiventil en een reservebank geworden, bij gebrek aan politiek personeel elders. Deze regeringswissel is een chantageoperatie van de sp.a om

Dewinter

de heer Janssens in de burgemeesterszetel te hij-sen. U, als liberaal minister-president, werkt daar schaamteloos aan mee. Uit heel deze operatie blijkt één ding : de sp.a heeft blijkbaar ontzettend veel over om de vuile potjes in Antwerpen gedekt te houden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De plenaire vergadering neemt akte van het ont-slag.

BENOEMING VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de benoeming van een lid van de Vlaamse regering.

Conform artikel 60, § 1, eerste lid van de bijzonde-re wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der in-stellingen heb ik een voordrachtlijst ontvangen waarop de heer Bossuyt als lid van de Vlaamse re-gering wordt voorgedragen.

Deze lijst is ondertekend door de volstreckte meer-derheid van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

Bijgevolg verklaar ik de heer Bossuyt benoemd tot lid van de Vlaamse regering.

Overeenkomstig artikel 62 van voormelde wet nodig ik hem uit hier vooraan in het halfrond plaats te komen nemen om er de eed in mijn han-den af te leggen, die luidt als volgt : 'Ik zweer ge-trouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgisch volk.'

– *Minister Gilbert Bossuyt legt de grondwettelijke eed af.*

Ik geef u akte van uw eedaflegging en ten bewijze hiervan zal u een uittreksel uit de notulen van deze

vergadering worden overhandigd. Ik feliciteer u van harte. Dit is u gegund. Ik hoop dat u het verder goed zult doen. (*Applaus bij de meerderheid en CD&V*)

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN

De voorzitter : Dames en heren, krachtens artikel 3 van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houden-de de invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van het Vlaams Parlement heeft de heer Bossuyt door zijn eedaflegging als lid van de Vlaamse regering geen zitting meer in het Vlaams Parlement.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is de heer Carlo Daelman.

Aan de orde is daarom het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Carlo Daelman.

Het dossier wordt verwezen naar de commissie be-last met het onderzoek van de geloofsbrieven.

We gaan nu over tot de loting van die commissie.

De commissie bestaat uit zeven leden.

Ik verzoek mevrouw Merckx, secretaris, de loting te verrichten en de uitgelote namen mede te delen.

Mevrouw Merckx, secretaris : De commissie be-staat uit de heren Dewinter, De Batselier, Callens, Penris, Ramon en mevrouw Demeester en de heer Boutsen.

De voorzitter : We zullen de commissie in de gele-genheid stellen zich aan het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven te wijden. Ik verzoek de leden van de commissie om 11 uur bijeen te komen in de Hans Memlingzaal.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

– 1559 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 6

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Gerald Kindermans en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

– 1470 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en het voorstel van decreet van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Kindermans en Laurys en mevrouw Gardeyn houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

Ik wijs de vergadering tevens op de reflectienota die de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn hebben ingediend en die krachtens artikel 56, punt 2 van ons Reglement mee de basis vormt voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Maes, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jacky Maes, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik verwijs naar het schriftelijk verslag en motiveer waarom ik zo handel.

Er is over dit voorstel van decreet, ingediend door CD&V en over het ontwerp van decreet, neergelegd door de regering, zeer veel gezegd, er zijn zeer veel pertinente en goede opmerkingen door alle fracties gemaakt. Het verslag kan en mag niet worden ingekort omdat alle fracties waardevolle bemerkingen hebben meegegeven. De materie is zo complex en alles hangt samen met alles zodat het onmogelijk is hoofd- en bijzaken te onderscheiden.

Daarbij komt nog dat de talrijke vragen en antwoorden niet bijkomstig zijn maar telkens een nieuw aspect belichten van elementen die voor de landbouw en voor het milieu belangrijk zijn. Daarenboven illustreren de bijlagen en de voorbeelden perfect hoe belangrijk dit ontwerp van decreet is, maar ook met hoeveel vragen we achterblijven. Ook de reflectienota ingediend door CD&V is een belangrijk element en moet alle commissieleden doen nadenken.

Als ik me al mag veroorloven om over dit verslag iets relevants naar voren te brengen als verslaggever, dan is het de vaststelling dat er na dit ontwerp veel vraagtekens overblijven.

Ik wil besluiten met de werkelijke verslaggever, commissiesecretaris Cuypers, te feliciteren met dit uiterst degelijk werkstuk. Ik zal straks namens de sp.a-fractie enkele opmerkingen geven.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik zou willen beginnen met een citaat. 'Het voorliggend ontwerp is onwerkbaar, ontoereikend en irreëel. Het kadert in het geheel van een landbouwbeleid dat kiest voor massaproductie, intensieve landbouw, schaalvergroting en productiviteit. Alleen de agro-industrie vaart hier wel bij. De landbouw zelf zit in een doodlopende straat.' Dit waren de woorden van voormalig Vlaams volksvertegenwoordiger Dua, uitgesproken in april 1999 in de plenaire vergadering tijdens de behandeling van MAP-2. Dat werd toen goedgekeurd, maar werd niet van kracht.

De ironie van dit verhaal wil dat een goed half jaar later mevrouw Dua als minister van Leefmilieu en Landbouw, dit decreet van start liet gaan. Dat het onwerkbaar, te complex, ontoereikend, irreëel en niet-uitvoerbaar was, speelde geen rol meer. Blijkbaar hadden Agalev noch de VLD een alternatief en moest het decreet worden uitgevoerd, hoewel er veel problemen waren. De reden dat het niet van start was gegaan, waren de vele onduidelijkheden. Een van de vele onduidelijkheden was Europa.

We wezen de minister op de vele knelpunten en onvolmaaktheden, maar het mocht niet baten. Eind februari 2000 ging MAP-2bis van start. Al onze amendementen werden van tafel geveegd. Ik herinner me nog zeer goed de discussie over de nutriëntenhalte. We wezen de minister er herhaaldelijk op dat vele bedrijven die aan het bouwen of verbouwen waren in de referentie jaren, een te klei-

Van Looy

ne nutriëntenhalte zouden krijgen. De minister zou dit allemaal oplossen, want in het decreet waren de woorden overmacht en toeval opgenomen, de wondermiddelen. De minister zou het decreet zeer ruim interpreteren, maar ze interpreteerde niets. Tot op vandaag, na 3 jaar, verkeren nog steeds duizenden bedrijven in onzekerheid. Ze weten niet of ze het landbouwberoep nog mogen blijven uitoefenen. Ik zal zo dadelijk nog even terugkomen op de nutriëntenhalte.

De minister gaf wel toe dat ze eigenlijk toen niet sterk achter dat decreet stond. Ze zou de vele knelpunten laten inventariseren zodat MAP-2bis zo snel mogelijk kon worden geëvalueerd. In 2000 gebeurde er echter niets. In 2001 gebeurde er evenmin iets, alhoewel in de beleidsbrief van de minister stond dat er eind 2001 een evaluatie van het MAP bij de regering moest zijn. Dat zou dan begin 2002 in de commissie worden behandeld. In 2002 gebeurde er echter ook niets. Pas op 5 februari 2003 werd een ontwerp in het parlement neergelegd. Van een grondige bijsturing is echter geen sprake en van een inventarisatie van de knelpunten hebben we nog steeds niets gezien.

Er is in dit ontwerp van decreet zelfs geen aanzet tot het oplossen van de problemen op het terrein. Het is trouwens niet alleen CD&V die deze mening is toegedaan. Sta me in dit verband toe te citeren uit een aantal adviezen bij dit ontwerp, in de eerste plaats uit een advies van de MINA-raad. 'Het voorliggend voorontwerp formuleert een voorstel voor bedrijfsverplaatsing en -samenvoeging, maar gaat de meeste structurele knelpunten van het huidige mestbeleid uit de weg'.

De SERV zegt het in zijn advies als volgt. 'Hoewel de Raad waardeert dat het voorontwerp een hele reeks verbeteringen aan het mestdecreet aanbrengt, betreurt de Raad dat belangrijke en dringende knelpunten onopgelost blijven. De 100-percentmestverwerkingsplicht is voor sommige bedrijven een essentieel knelpunt dat niet door het voorontwerp wordt aangepakt. Een ander voorbeeld is de problematiek ten gevolge van de retroactieve vaststelling van de referentieperiode voor de nutriëntenhalte die vandaag evenmin een afdoende oplossing kent. Hierdoor leidt het huidige beleid, ook na de voorgestelde wijzigingen, niet tot een bevredigende oplossing van het mestprobleem'.

Vervolgens wens ik te citeren uit het advies van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek waarin de specialisten, wetenschappers en professoren, de

landbouworganisaties en de natuurverenigingen zitten. 'De stuurgroep stelt vast dat de complexe wetgeving op deze wijze niet verder toegepast kan worden. Ze wenst niet medeplichtig te zijn voor de gevolgen van deze ondoorzichtige situaties op het terrein.' Dit is een advies dat boekdelen spreekt: zij die het zouden moeten weten, weigeren nog mee te doen omdat ze niet meer weten hoe dit precies in elkaar zit.

De minister legt al deze adviezen echter naast zich neer en voelt zich blijkbaar helemaal niet geroepen om daar een uitleg voor te geven. Omwille van de concrete problemen op het terrein en gesteund door de adviezen van de SERV, de MINA-raad en de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek heeft CD&V eind november vorig jaar zelf een voorstel ingediend. Daarin reiken we oplossingen aan voor de nutriëntenhalte, de LAT-regeling en de mestverwerking inclusief de 100-percentverwerking. Verder corrigeren we daarin heel wat fouten en tegenstrijdigheden.

We werden ertoe verplicht ons voorstel van decreet om te zetten in amendementen op het voorontwerp van de minister dat pas in februari werd ingediend, op een ogenblik dat ons voorstel van decreet reeds in behandeling was.

Er werd over onze amendementen geen echte inhoudelijke discussie gevoerd. Deze werden door de meerderheid unaniem weggestemd. We konden zelfs meermals vaststellen dat noch de minister noch haar kabinetsmedewerkers onze amendementen gelezen hadden. Om amendementen aan te passen of om nieuwe amendementen te schrijven was er in de commissie bovendien geen tijd.

Minister Vera Dua : Mijnheer Van Looy, ik wil er u op wijzen dat ik de amendementen van CD&V pas gekregen heb toen ik in de commissie zat. Ik kón ze dus niet op voorhand lezen. Toch hebben we geprobeerd om zo snel mogelijk een reactie te geven op al die amendementen. Trouwens, een van uw amendementen werd goedgekeurd. U mag me niet verwijten dat ik ze niet op voorhand gelezen zou hebben.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mevrouw de minister, dit ontwerp van decreet moest op één namiddag worden behandeld. Het werd werkelijk door de strot van de parlementsleden geduwd.

Minister Vera Dua : Mijnheer Matthijs, het waren de landbouwers en landbouworganisaties die aan-

Dua

drongen op een zo snel mogelijke stemming van de wijzigingen.

De heer Jef Van Looy : Mevrouw de minister, u hebt het een half jaar bij de regering laten liggen. Het stond tientallen keren op de agenda van de ministerraad, maar het werd nooit goedgekeurd. Daarna moest het snel-snel worden goedgekeurd. Onze amendementen waren een omzetting van ons voorstel van decreet. Dat had u in november al gekregen. U kon dus perfect weten welke onze voorstellen waren.

Omdat we geen tijd kregen om de bestaande amendementen aan te passen, laat staan nieuwe amendementen te schrijven, hebben we een reflectienota ingediend, die de huidige knelpunten op een eenvoudige wijze tracht aan te geven en op te lossen. Helaas vrees ik dat die nota niet zal worden gelezen. Ik begrijp dat de verslaggever dat wel heeft gedaan. Hij zal me dan ook beter begrijpen.

Wat overblijft en wat vandaag ter stemming voorligt, is een ontwerp van decreet dat links en rechts wat wijzigingen heeft ondergaan. Het is totaal onwerkbaar, maar ook onbetaalbaar. Het schiet eveneens het echte doel – minder mest op Vlaamse bodem – voorbij. Die starre houding leidt onvermijdelijk tot een koude sanering van vele honderden, voornamelijk varkensbedrijven. Het zijn niet de marginale, meestal milieuonvriendelijke bedrijven die zullen verdwijnen, maar wel de goedgestructureerde, moderne, familiale bedrijven, die het meest milieuvriendelijk zijn en waarin zwaar is geïnvesteerd, zullen dit ontwerp van decreet niet overleven.

Ik hoor sommigen denken dat als die bedrijven verdwijnen, er minder mest is en dat een deel van het probleem dan is opgelost. Dat is echter niet zo. Die bedrijven gaan wel failliet, maar ze verdwijnen niet. De integratoren zijn er als de kippen bij om ze voor een appel en een ei over te nemen, de boer en de boerin als goedkope arbeidskrachten inclusief.

Vele jaren hebben we gehoord dat er, om de stikstofverliezen te beperken, een driesporenbeleid werd gepland in het ontwerp van decreet. Ik sta daar volledig achter. Het eerste spoor is de aanpak aan de bron, het tweede spoor beter bemesten en het derde spoor mestverwerking. De mestverwerking lijkt toch op gang te komen, zij het met vertraging. Kalvergiervorm wordt vandaag goed verwerkt, droge kippenmest wordt steeds meer een succes voor export, varkensmest is technisch wat moeilijker. Vooral de 100-percentverwerkingsplicht sinds

1 januari 2003 maakt dat er in die mestverwerking te weinig wordt geïnvesteerd.

De aanpak aan de bron is een echt succesverhaal. Het fosforarm voeder en de betere voedertechnieken hebben de fosfaatproductie de voorbije jaren flink laten dalen. Het komt in de buurt van 12 miljoen kilogram fosfaat per jaar. Hier hoort ook de warme sanering bij. Mevrouw de minister heeft tot nu ongeveer 200.000 varkens opgekocht, maar er zijn er méér dan 1 miljoen minder : dus 15 tot 20 percent warme sanering en 80 percent koude.

Het derde spoor is beter bemesten. De boer die betere teelten en hogere opbrengsten heeft, mag meer dierlijke mest verbruiken, mits een aantal controlemogelijkheden. Dat staat sinds 1999 in het decreet, maar er zijn nog geen uitvoeringsbesluiten. De sector wacht er nochtans al drie jaar op. Als de boer niet voldoet aan zijn verwerkingsplicht, dan krijgt hij een superheffing. Mevrouw de minister, ik weet niet of u al een superheffing hebt ontvangen van de Mestbank, voor het niet-uitvoeren van uw opdracht in het decreet ?

De 100-percentverwerkingsplicht die op 1 januari 2003 is ingegaan, remt de investeringen in de mestverwerking af. De meest gebruikte techniek vandaag is de scheiding tussen dunne en dikke fractie. De dikke fractie verlaat het bedrijf, wordt verder verwerkt en verdwijnt eventueel naar het buitenland. De dunne fractie blijft op het bedrijf. Daarin zitten ook nog nutriënten. Er is dus geen sprake van 100 percent verwerking, en daarom moet op de nutriënten in de dunne fractie nog een superheffing worden betaald. Ik heb even een berekening gemaakt, en de kostprijs komt makkelijk neer op 10 euro per varken. Natuurlijk moet daarna nog de afzet betaald worden. Deze handelwijze werkt contraproductief. Verwerking lukt slechts voor 75 percent van het mestoverschot en dit enkel op een vrij groot bedrijf.

Andere systemen kunnen wel tot 100 percent verwerken : door verbranding of volledige zuivering van de dunne fractie. Die technieken zijn nu echter zo duur dat het voor een bedrijf onmogelijk is om ze te gebruiken voor de volledige verwerking van de mest. Een varken kan immers nooit zoveel opleveren als wat de techniek kost. De technieken bestaan dus, maar kunnen niet worden gebruikt voor de verwerking van alle mest op een bedrijf. Het andere deel moet op een goedkopere manier kunnen worden afgezet.

De minister heeft een studie besteld bij de VITO in Mol over de best beschikbare technieken voor mestverwerking. De besluiten van de studie waren duidelijk : de VITO stelt dat 100 percent mestver-

Van Looy

werking geen BBT is en dat veel varkensbedrijven erdoor failliet zullen gaan. De minister heeft echter nog met geen woord gerept over de studie die ze nochtans zelf heeft besteld.

Het is trouwens nog erger. In juni 2002 maakten we in de commissie een evaluatie van de mestverwerking. De Mestbank deelde toen een nota uit aan de commissieleden. Daarin was geen sprake van de VITO-studie, maar we hebben wel gevraagd of er al resultaten bekend waren. De minister antwoordde dat ze van niets wist en ervan uitging dat de studie nog niet was afgerond. Drie weken later bleek echter dat de oorspronkelijke nota van de Mestbank wel de resultaten van de studie bevatte, maar dat die er op het kabinet waren uitgehaald. Wat de wetenschap doet, is dus slechts heel mooi als het in het kraam van de minister past. Een nota van de administratie op die manier wijzigen, zou ik bijna crimineel noemen.

De minister loopt niet hoog op met de wetenschap. We merkten dat ook tijdens de debatten over derogatie. Het debat ging niet over de hoeveelheid stikstof uit dierlijke mest, maar over de totale hoeveelheid stikstof. Wij waren van mening dat de norm voor de totale hoeveelheid stikstof te laag was. De minister vertelde ons dat de wetenschappers die norm hadden bepaald na wetenschappelijk onderzoek. Ik heb het verslag van de stuurgroep bekeken. Ook in de stuurgroep werd gevraagd hoe ze aan de norm voor de totale hoeveelheid stikstof waren gekomen. De wetenschappers antwoordden dat ze zich niet hadden beziggehouden met het bepalen van die totale stikstofnorm, maar enkel met het bepalen van de norm voor stikstof uit dierlijke mest, want dat schrijft de nitraatrichtlijn voor. Dat staat drie keer in het verslag. De minister reageerde door te stellen dat de wetenschappers iets anders bedoelden dan ze hadden gezegd. Zo kan natuurlijk alles worden uitgelegd !

Wij stellen voor om de mestverwerking ten belope van 100 percent af te schaffen. We vragen een mestverwerking van 30 tot 75 percent in functie van de bedrijfsgrootte. De veevoedersector moet mee verantwoordelijk worden gemaakt voor het eventueel tekort. In de commissie vroeg de meerderheid om via een MBO te werken. Drie jaar geleden zei de minister ons ook al dat ze via een MBO zou werken, maar vandaag heeft ze daarover nog steeds geen akkoord met de veevoedersector.

We hebben onze amendementen in die zin aangepast. We zijn bereid om de terugnameplicht van de veevoederindustrie in het ontwerp van decreet te

laten staan, op voorwaarde dat de plicht pas ingaat op 1 januari 2004. Daardoor blijft er tot die datum tijd om een MBO af te sluiten met de veevoedersector. Lukt dat niet, dan zal het decreet een stok achter de deur vormen.

We vragen ook substitutie. Kippenmest verwerken en exporteren vormt vandaag geen groot probleem. Waarom zouden we dan niet beginnen met eerst alle nutriënten uit kippenmest naar het buitenland uit te voeren ? Waarom moeten de nutriënten, stikstof en fosfor, per se uit de varkensmest komen, terwijl we op dat vlak met verwerkingsproblemen kampen ? Laat de substitutie volledig spelen en laat de boeren alles onderling regelen ! Op die manier zal de noodzakelijke verwerkingshoeveelheid wel worden gehaald en zal worden geïnvesteerd in mestverwerking.

De nutriëntenhalte is een ander verhaal. In december jongstleden hebben meerderheid en oppositie in de commissie een akkoord afgesloten over een oplossing voor dat probleem. We hebben daarover een voorstel van resolutie goedgekeurd tijdens de plenaire zitting begin dit jaar. Bij de omzetting in wetteksten is deze resolutie echter volledig verkracht – ik kan het niet anders omschrijven. Degeenen die een te lage nutriëntenhalte hadden gekregen en hun voeten aan het decreet hebben geveegd door gewoon verder te produceren, worden vandaag geholpen. Ze krijgen een aangepaste nutriëntenhalte. Al wie voorzichtig is geweest en het decreet heeft gevolgd, blijft in de kou staan.

In de commissie was overeengekomen dat ook niet-bestaande bedrijven onder dit voorstel zouden vallen. Het amendement dat daarover was goedgekeurd, is echter niet opgenomen. Ik stel dan ook vast dat zelfs afspraken die op papier staan, niet worden nageleefd.

Tot slot wil ik nog iets zeggen over het verplaatsen en samenvoegen van bedrijven. Het oorspronkelijke doel staat duidelijk in de Memorie verwoord. Kleine bedrijven die amper leefbaar waren, hadden op andere plaatsen stallen gehuurd van gestopte boeren omdat er geen uitbreiding mogelijk was van hun eigen bedrijf. Op die manier werd hun bedrijf toch leefbaar, zij het met een inefficiënte structuur. Op termijn is dat echter niet vol te houden. Het was de bedoeling dat die boeren de gehuurde stal kochten en die aan hun eigen bedrijf toevoegden. Omwille van de 25 percent reductie op de nutriëntenhalte, werkt dat echter niet. Het drijft hen terug in de marginaliteit.

Grotere bedrijven zullen zich misschien wel verplaatsen, maar zullen zich niet samenvoegen om de 25 percent reductie te vermijden. Het was nochtans

Van Looy

de bedoeling om via de samenvoeging een inkrimping van de veestapel te krijgen. Trouwens, een landbouwadvisiebureau dat nauwe contacten onderhoudt met uw kabinet, vertelt de boeren dat ze zich moeten verplaatsen naar het kadastraal perceel naast hun bedrijf. Over samenvoeging wordt niet gesproken. Het decreet schiet zijn doel volledig voorbij en de reductie van 25 percent wordt omzeild.

Door de combinatie van verplaatsen en verwerkingsplicht ontstaan stupide situaties. De Mestbank wil de boeren niet eens langer advies geven. Bij wie moeten ze dan terecht als dat niet kan bij hun eigen administratie? Ik geef een voorbeeld. Drie bedrijven in één gemeente produceren allemaal evenveel mest, namelijk bijna 10 ton fosfaat en zijn allemaal grondloos. Het kan best in de huidige situatie dat het eerste bedrijf bijna 75 percent van de mestproductie moet verwerken, het tweede maar 30 percent en het derde bedrijf helemaal niets. Alles hangt af van de voorgeschiedenis van het bedrijf en van de samenvoeging en verplaatsing. Dat zijn irreële, oneerlijke situaties. Mevrouw de minister, ik feliciteer u hiermee, maar ik wens er u ook veel plezier mee. Uw ontwerp van decreet is gewoon onwerkbaar.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik heb al gezegd dat we in de commissie weinig tijd hebben gekregen om onze amendementen bij te sturen, laat staan om er nieuwe te schrijven. We hebben dat ondertussen wel gedaan. De heer Matthijs en De Meyer zullen ze later toelichten.

Om af te ronden wil ik u een mooi voorbeeld niet onthouden. Een melkveebedrijf met 50 koeien, niet groot dus, is gelegen in een ecologisch waardevol agrarisch gebied. Op het gewestplan wordt het groen ingekleurd. Het bedrijf hoort er niet echt meer thuis. In de omgeving werden al een aantal gronden opgekocht door de afdeling Natuur en door natuurverenigingen. Het liefst ziet men hem daar vertrekken.

Dit ontwerp maakt het mogelijk dat de boer zijn bedrijf verplaatst naar een zuiver agrarisch gebied. Als hij dat doet, is er het probleem van de stallen op zijn oorspronkelijk bedrijf. Hij kan die zonder meer verhuren aan de natuurverenigingen. Die natuurverenigingen kunnen daar weer 50 koeien zetten. Ze moeten zelfs geen rekening meer houden met de nutriëntenhalte. Het moet ons dan niet verwonderen dat mensen zich afvragen waar we mee bezig zijn. Dit is echter de realiteit. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de behandeling van deze nieuwe stap in de mestproblematiek van de landbouwsector zorgt bij de VLD voor een dubbel gevoel. Enerzijds zijn we trots en tevreden dat we een oplossing hebben gevonden voor een aantal dossiers inzake de toekenning van een nutriëntenhalte en de mogelijkheid om bedrijven samen te voegen. Anderzijds moet ik toegeven dat er een gevoel van machteloosheid leeft omdat we moeten voortbouwen op de wetgeving van MAP-1 en MAP-2. Die regelgeving is ondertussen zo ondoorzichtig en moeilijk geworden dat er in Vlaanderen maar twee mensen zijn die ze nog kunnen doorgronden : de heer Boonen van de Boerenbond en mevrouw Vandendriessche van het kabinet van minister Dua. Een wetgeving die alleen kan worden gelezen en begrepen door gespecialiseerde deskundigen, is een slechte wetgeving. Ik zal daar straks dieper op ingaan.

Ik zal hier aanduiden wat de VLD als goed en als minder goed nieuws beschouwt. We hebben een oplossing gevonden voor de probleemdossiers inzake de nutriëntenhalte. De heer Van Looy vindt dat maar niks. Wij zijn daar zeer tevreden over. De parlementaire samenwerking met de sp.a, met Agalev maar ook met CD&V was bijzonder goed. We hebben een faire en eerlijke oplossing gevonden. Door omstandigheden kon er onvoldoende worden geproduceerd in de referentie jaren 1995-1996-1997.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Geachte collega's, met de oplossing die we voorstellen, krijgen al degenen die een nutriëntenhalte die oorspronkelijk werd toegekend en lager was dan 85 percent dan de productie in 2000, ofwel 75 percent van de milieuvergunning, ofwel 100 percent van de productie in 2000. Eigenlijk kunnen we zeggen dat we een bijkomend referentiejaar geven aan bedrijven die wegens verbouwingen of door externe omstandigheden hun rendement niet hebben gehaald tijdens de 3 referentie jaren. Dat extra referentiejaar is het jaar 2000, zoals alle landbouworganisaties hebben gevraagd.

De VLD-fractie staat helemaal achter de regeling die het parlement heeft uitgewerkt. Daarover mag geen twijfel bestaan. Het is immers nooit de bedoeling geweest om iedereen een bijkomend referentiejaar te geven.

Ik wil even de historische context schetsen. De principes van de standstill en de mestaangifteplicht

Denys

werden door de vorige regering vastgelegd. In 1996 vervulde ongeveer 90 percent van de 25.000 bedrijven met een mestaangifteplicht die plicht ook daadwerkelijk en nauwgezet. Er werd slechts tegen 2.500 dossiers beroep aangetekend. Dat komt neer op 10 percent. Die groep van 10 percent bestond hoofdzakelijk uit mensen die door externe omstandigheden onvoldoende konden produceren tijdens de referentie jaren. Voor die mensen is een oplossing gezocht.

Ik wil goede decreten maken, en daarin verschil ik dus van de heer van Looy. Een decreet dat een beetje doorzichtig is, is geen decreet dat op maat van elk individueel bedrijf is gemaakt. In deze context is een algemene maatregel nodig die van toepassing kan zijn op een groep van bedrijven zonder dat de algemene milieudoelstellingen in gevaar worden gebracht en zonder dat de mensen die correct hebben gehandeld, worden benadeeld. Ons amendement dat in de commissie werd goedgekeurd, voldoet perfect aan die eisen.

Ik heb vernomen dat er nog een beperkt aantal bedrijven is waarvoor zelfs door onze ruim toepasbare regeling nog geen oplossing bestaat voor het toekennen van de nutriëntenhalten. Er wordt gesproken over vroegere ARAB-dossiers en over vergunningen die niet zouden bestaan. Het lijkt me onmogelijk om al die dossiers in een algemene wettelijke regeling te integreren zonder het gevaar te lopen dat flagrante fraudedossiers worden geregulariseerd.

Ik weiger mee te werken aan oplossingen waardoor een aantal zware fraudedossiers worden geregulariseerd. De oplossing van het mestprobleem is behalve een kwestie van individuele bedrijven immers ook een kwestie van algemene solidariteit in de sector. Velen lijken te vergeten dat als er meer wordt geproduceerd, ook de individuele inspanningen die moeten worden geleverd, groter zullen worden. Daarom zou het onverantwoord zijn ervoor te zorgen dat fraudedossiers kunnen worden geregulariseerd.

Mevrouw de minister, de goeden moeten worden gescheiden van de slechten, en u hebt de bevoegdheid om op basis van het mestdecreet die ARAB-dossiers en die dossiers in verband met vergunningen die niet zouden bestaan, dossier per dossier te beoordelen. Het is onmogelijk om er een algemene wettelijke regeling voor uit te werken. U hebt de vrijheid en de verantwoordelijkheid om daarover te beslissen.

Collega's, ik zal het nu even hebben over het samenvoegen van bedrijven. De VLD-fractie is bijzonder tevreden over het feit dat het mogelijk wordt om bedrijven samen te voegen.

De heer Jos De Meyers : Mijnheer Denys, ik heb uw redenering over de nutriëntenhalten beluisterd. Ik wil er u attent op maken dat u duidelijk een nieuwe discriminatie in het leven roept. Voor bedrijven met een grote overschrijding zorgt u voor regularisatie, maar door uw 85-percentregeling krijgen bedrijven met een kleine overschrijding geen regularisatie. U werkt dus met twee maten en gewichten.

In verband met de niet-bestaande bedrijven die buiten hun wil toch in deze situatie zijn verzeild, zullen we een eenvoudig amendement indienen. We hopen uiteraard dat ook de VLD-fractie trouw zal blijven aan haar verklaringen van de jongste maanden en het amendement mee zal steunen.

De heer André Denys : Mijnheer De Meyers, ik wil u één ding zeggen : ik zal straks uw amendement lezen, maar ik geloof niet dat het probleem van de onbestaande vergunningen op correcte wijze kan worden geregeld in een eenvoudig amendement. Dan kan namelijk niet het onderscheid worden gemaakt tussen de fraudeurs en de anderen.

Ik heb deze kwestie grondig bestudeerd en ik kan dat niet in een algemene wettekst vatten. Ik denk ook dat de minister dat niet zou kunnen op basis van individuele dossiers.

De heer Jef Van Looy : Een bedrijf met onbestaande vergunningen, wat is dat voor iets ? Leg dat eens uit.

De voorzitter : Laten we hier niet allemaal tegelijk praten. De heer Denys geeft nu zijn uiteenzetting en daarna heeft de heer Van Looy het woord.

De heer André Denys : Ik wil nog iets algemeen zeggen tegen de heer De Meyers. Hij zegt dat we een nieuwe discriminatie hebben veroorzaakt ten opzichte van het amendement van CD&V. Dat gevaar bestaat als er moet worden geïmproviseerd, bij wijze van spreken. Wij proberen oplossingen te bieden, en ik geef toe dat die oplossing niet perfect is. Ik heb maanden gewacht om naar buiten te komen met een oplossing die niet perfect is. Volgens mij is dat echter toch een goede oplossing, omdat de algemene milieudoelstelling niet in gevaar komt en toch aan zoveel mogelijk bedrijven een correcte kans wordt gegeven.

Mijnheer De Meyers, met uw opmerking doet u me denken aan de mol uit het televisieprogramma. U

Denys

bent een mol. Als wij een goed platform proberen te creëren, zoekt u altijd naar de kleine gaatjes. In die kleine gaatjes probeert u openingen te zoeken voor onder meer niet al te serieuze bedrijven. Door dat graafwerk van u valt de hele constructie in elkaar.

Ik probeer een wetgeving tot stand te brengen met sérieux, die de algemene doelstelling benadert en tevens probeert een kans te geven aan zoveel mogelijk correcte bedrijven. Als er twijfelgevallen zijn, moeten die worden beoordeeld door de minister. Als u eerlijk bent, moet u toegeven dat er geen andere oplossing mogelijk is. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Jos De Meyer : Mijnheer Denys, uw houding is heel typerend. Op het moment dat u geen enkel inhoudelijk argument meer hebt, begint u de persoon te spelen in plaats van de bal. Ik probeer daarop op de meest serene manier te antwoorden.

Ik heb de minister in april 2002 geïnterpelleerd over de nutriëntenhalte. We hebben daarvoor een resolutie ingediend en we hebben daaraan zes besprekingen gewijd in de commissie voor Leefmilieu. Uiteindelijk zijn we er op het einde van december 2002 in geslaagd om, over alle partijgrenzen heen, een consensus te bereiken. Jammer genoeg constateren we dat, op het moment dat deze resolutie wordt besproken in de plenaire vergadering, de meerderheid het niet meer eens is over de interpretatie.

Dat is zeer typerend voor de VLD : in een vergadering waar landbouwers aanwezig zijn, geeft de VLD hen gelijk, maar hier in het parlement neemt ze een tegenovergestelde houding aan. *(Applaus bij CD&V)*

De heer André Denys : U mag veel zeggen over mij, maar de landbouwers weten dat ik een koppig-aard ben. Het is niet omdat vijftig of zestig mensen mij iets zeggen, dat ik hen gelijk geef. Dat weten ze allemaal, en ze zijn daar soms wel kwaad om.

Als u echter zegt dat ik op vergaderingen met landbouwers andere dingen zeg dan hier, dan is dat onjuist, collega's. Iedereen weet dat wat ik hier vertel hetzelfde is als wat ik vertel aan de landbouwers. Ik wil zelfs meer zeggen : bij een debat over milieu vertel ik krek hetzelfde als bij een debat over landbouw, en dat is een groot verschil met CD&V. Voor een landbouwdebat vaardigt CD&V de heren Van Looy en De Meyer van de Boerenbond af, en voor

een milieudebat iemand van het ACV. Dat is het verschil tussen de VLD en CD&V. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, noem eens namen. Wie spreekt er hier over leefmilieu namens onze fractie ? Wie is onze vertegenwoordiger ?

De heer André Denys : Ik zou gerust een boekje kunnen opendoen over de voorbijgaande legislatuur, maar ik ga dat niet doen.

De heer Eric Van Rompuy : U mag dat doen.

De heer Jos De Meyer : Dit is nogmaals een bewijs van wat ik daarnet heb beweerd : als u geen inhoudelijke argumenten meer hebt, begint u louter subjectieve opmerkingen te maken.

De heer André Denys : Mijnheer De Meyer, u bent het die hierover begint en me onderbreekt. Ik ben inhoudelijk bezig en probeer een overzichtelijke visie te geven van het probleem.

Ik zal tolerant zijn. Het probleem is in 1992 ontstaan. De toenmalige SP en CVP hebben toen getracht er een oplossing voor te vinden. Het was echter geen goede oplossing. Er was een verschil tussen de principiële standstill en het feitelijk verlenen van milieuvergunningen, met als gevolg dat in plaats van een standstill het aantal varkens van 5 miljoen stuks naar 7 miljoen steeg.

Wij hebben getracht een halt toe te roepen aan deze stijging. Dat is niet eenvoudig. Het was een zeer moeilijk dossier, dat zich in het spanningsveld tussen milieu en economie bevond. Ik beschouw de landbouw hier immers als een economisch gegeven. Het was de moeilijkste taak die wij de voorbije jaren op ons hebben genomen. Wij trachten daar op een verantwoorde wijze een oplossing voor te zoeken.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft woord.

De heer Jef Van Looy : Ik wil het even over de nutriëntenhalte hebben. Er wordt voortdurend gesproken over niet-bestaande vergunningen. Daar gaat het niet over : het gaat om niet-bestaande bedrijven. Het zijn bedrijven die voor 1995 om een of andere reden geen aangifte aan de Mestbank hebben gedaan. Nadien hebben zij dat wel gedaan en zij beschikken verder over alle nodige vergunningen, zowel milieu als bouwvergunningen. Zij krijgen vandaag geen nutriëntenhalte toegewezen.

Van Looy

Het amendement dat in de commissie is goedgekeurd, belooft juist degenen die het decreet aan hun laars hebben gelapt, en zijn blijven verder produceren. Zij hebben een groot verschil tussen de nutriëntenhalte en hun productie in 2000. Degenen die voorzichtig zijn geweest, misschien uit schrik voor een of andere superheffing, en een nutriëntenhalte hebben toegewezen gekregen, dat niet zo'n groot verschil is met de vroegere productie, helpen jullie niet. Men zou hen tenminste 75 procent van de vergunning moeten geven.

Als ik het verslag goed lees, staat er bij de aanvang over de nutriëntehalte het volgende in. De minister zegt dat 8.000 bedrijven problemen hebben met de hen toegekende nutriëntenhalte. Aan het einde van het verslag, na goedkeuring van het amendement van de meerderheid, verklaarde zij dat hiermee 1.500 bedrijven worden geholpen. Dat is het grote verschil. Er zijn 8000 bedrijven met problemen en 1500 bedrijven worden geholpen.

Minister Vera Dua : Ik wil toch even vragen om hierover een consequente redenering aan te houden. Wat de niet-bestaande bedrijven betreft, is via een wijziging van het decreet in 2000 het strakke jaartal 1991 versoepeld. Op die wijze konden een aantal mensen die bij de inwerkingtreding van het mestdecreet geen aangifte hadden gedaan, dat vooralsnog doen. De wijziging werd goedgekeurd en daardoor is een hele reeks bedrijven die wel bestonden, maar als niet-bestaande stonden gecatalogeerd, vooralsnog opgevoerd.

Daarnaast zijn er nog bedrijven die gedurende jaren geen aangifte hadden gedaan en dan plots in 2000 heel wat dieren aangaven. Dit gaat allicht om bedrijven waar geen dieren stonden en waar slapende vergunningen zijn geactiveerd. De landbouwers zelf hebben mij veel signalen gegeven. Ze vinden het niet terecht dat die bedrijven plots toch als bestaande zouden worden beschouwd. Zij zijn van oordeel dat daardoor hun eigen positie werd gehypothetheerd en zo'n maatregel werd als onrechtvaardig bestempeld ten overstaan van de reëel bestaande bedrijven.

Wat de nutriëntenhalte betreft, hoor ik nu het argument dat ik zelf al had aangehaald. Sommige bedrijven hebben zich gehouden aan de nutriëntenhalte, dat zij als de hunne beschouwden. Zij hebben dus in 1999-2000 hun aantallen verlaagd. Degenen die volgens de geest van de wet hebben geboerd, worden daar impliciet voor gestraft. Wij hebben daarover een lange discussie gevoerd. Mijn uit-

gangspunt – en dat van de hele commissie – daaromtrent is het volgende. Zullen wij dan toelaten dat een aantal bedrijven failliet gaan omdat wij een rigide nutriëntenhalte hanteren ? Hier wordt nu voor gepleit. Het zou niet om een groot aantal bedrijven gaan. De afweging is gemaakt, en uiteindelijk is iedereen ervan overtuigd dat wij moeten vermijden dat door de rigide uitvoering van de bepaling van de nutriëntenhalte een aantal bedrijven over kop zouden gaan. Aangezien we dit niet wilden, hebben we in zekere mate toch rekening gehouden met het jaar 2000. Ik wil er overigens op wijzen dat dit een uitdrukkelijke vraag van alle landbouworganisaties was.

Mijnheer Van Looy, indien u nu beweert dat we de bedrijven straffen die zich aan het decreet hebben gehouden, begrijp ik er helemaal niets meer van. Op een bepaald ogenblik hebben we een duidelijke keuze gemaakt. We willen de bedrijven opvissen die uit de boot dreigden te vallen. *(Opmerkingen van de heer Jef Van Looy)*

De heer André Denys : Mijnheer Van Looy, ik wil niet dat mijn toespraak door een louter technische discussie wordt verwaterd. Ik wil hier een sereen en een eerlijk politiek debat voeren. Ik wil de goede en de slechte kanten van het voorliggend ontwerp van decreet bespreken.

De heer Jef Van Looy : Ik zou nog even willen verwijzen naar de resolutie die in de commissie werd goedgekeurd. De minister heeft die besprekingen niet bijgewoond, maar ze is het ook niet eens met de resolutie. Dat is eigenlijk de kern van het probleem. De minister heeft daarnet haar mening over het probleem naar voren gebracht, maar die verschilt evenwel van de geest van de resolutie.

Zoals uit de tekst van de resolutie blijkt, hebben de commissieleden toen heel andere afspraken gemaakt. Tijdens de commissiebesprekingen is duidelijk gezegd dat dit ook voor de niet-bestaande bedrijven zou gelden. De minister heeft het recht er een andere mening op na te houden, maar die komt dus niet overeen met de visie van het Vlaams Parlement.

Minister Vera Dua : Ik kan enkel vaststellen dat de landbouwers een volledige amnestie voor alle niet-bestaande bedrijven niet aanvaardden. *(Opmerkingen)*

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik ben ondertussen bij mijn tweede punt aanbeland. Het samenvoegen van bedrijven wordt door mijn fractie als positief ervaren. Dit maakt het voor be-

Denys

drijven immers mogelijk om, mits een afroaming met 25 percent, uit te breiden.

Aangezien de rigiditeit en de soms inefficiënte neveneffecten van de standstill op individuele basis kunnen worden doorbroken, lijkt dit ons een bijzonder goede oplossing. Deze oplossing brengt de milieudoelstellingen niet in het gedrang. Door middel van overnames kunnen individuele bedrijven groeien. Aangezien de productie van het overgenomen bedrijf met 25 percent moet dalen, leiden dergelijke overnames tot een daling van de algehele mestproductie.

Het gaat hier om een bijzonder sterke regeringsmaatregel. Ik weet evenwel niet of deze maatregel in de praktijk enig succes zal kennen. Deze maatregel is immers niet van de landbouworganisaties zelf afkomstig. De ervaring leert ons dat de landbouworganisaties meestal geen promotie maken voor maatregelen die ze niet zelf hebben ontwikkeld.

Mijns inziens wordt de nadruk hier teveel op de negatieve aspecten gelegd. Zo zou het overnemen van andere bedrijven geld kosten. Ik vind dit een eigenaardige redenering. Niemand is verplicht om een ander bedrijf over te nemen. Tot op heden was het zelfs onmogelijk om andere bedrijven over te nemen. De afroaming met 25 percent verhindert bovendien dat de overnameprijzen al te exuberant zouden worden.

Mijn fractie verkiest de samenvoegingen en de hiermee gepaard gaande afroamingen boven een uitbreiding van de vrijwillige stopzetting. Vanuit sociaal oogpunt kan het voorzien in overheidsgeld voor vrijwillige stopzettingen zeer mooi lijken, maar deze maatregel is evenwel bijzonder duur. Ik geloof meer in sectorversterkende maatregelen dan in afbouwende maatregelen. Tegenover het defensief christen-democratisch pessimisme en wantrouwen plaats ik het offensief liberaal optimisme.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer Denys, wat het afroemen met 25 percent bij samenvoegingen betreft, moet ik u nog even tegenspreken. Aangezien ze al rendabel zijn, zullen de grote bedrijven niet tot samenvoegingen overgaan. Het gaat hier specifiek om mensen die twee bedrijfjes op twee verschillende plaatsen hebben. Om economisch rendabel te blijven, zien deze mensen zich verplicht hun bedrijven samen te voegen. De afroaming met 25 percent betekent voor die mensen een bijkomende

sanctie. Mijns inziens is deze maatregel een vergissing.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Collega's, het nieuwe ontwerp van decreet omvat een aantal goede zaken. Ik heb er enkele opgesomd : het principe van de derogatie van bemesting in kwetsbare gebieden, het verplaatsen van bedrijven en het uitrijden van effluenten op cultuurgronden. Ik zal daar echter niet dieper op ingaan. De verslaggever heeft dat zeer duidelijk naar voren gebracht. Dat is meer dan voldoende.

Nu wil ik het hebben over iets wat ons minder gelukkig stemt en wat mij een gevoel van machteloosheid geeft. Het gaat dan met name over de vaststelling dat het vandaag in de praktijk onmogelijk is om een totaal nieuw, doorzichtig, transparant MAP te maken. Ik weet dat ik me kwetsbaar opstel wanneer ik dit zeg. Het is immers de ideale voorzet voor de oppositie om te stellen dat het feit dat we geen nieuw MAP maken, een politiek falen is. Welnu, degenen die me kennen, weten dat ik geen moeite heb om een politiek falen toe te geven. In deze is dit echter duidelijk niet het geval.

Collega's, het zijn de feiten op het terrein die ons verhinderen om vandaag een nieuw MAP te maken. Dat is mijn vaststelling. We kunnen pas een totaal nieuw MAP maken als er volledige zekerheid is dat de mestverwerking de Vlaamse mestoverschotten uit de Vlaamse bodem kan halen. Dat is dan geen MAP meer zoals vandaag, dat gebaseerd is op een onvoorstelbaar wederzijds wantrouwen tussen de landbouw- en de milieusector. Dat wordt dan vertaald in een ongelooflijk aantal detaillistische en soms dirigistische overheidsbepalingen, waarbij men soms tot zeer bizarre gevolgen komt, bijvoorbeeld dat bedrijven in hun eigen grond in de eigen omgeving niet mogen bemesten omdat ze wettelijk verplicht zijn om op lange afstand te gaan. Dat zijn bizarre zaken die voortvloeien uit een al te rigide tekst.

Er kan pas een MAP worden gemaakt vanuit een totaal andere invalshoek wanneer we echt zicht hebben op de mestverwerking en wanneer de mestverwerking echt een plaats heeft verworven. Dat is ook echt noodzakelijk. Dan kunnen we een MAP maken dat niet meer gebaseerd is op wantrouwen tussen milieu en landbouw. Dan kunnen het behalen van milieunormen aan de ene kant en een sterke varkenssector aan de andere kant met elkaar worden verzoend. Dan kunnen we ook de logistieke dubbelzinnigheden vermijden die we in

Denys

het verleden hebben meegemaakt. Theoretisch-wettelijk werd er een standstill ingeschreven, die echter volledig wordt uitgehold omdat er geen afstemming is op de milieuvergunning. Collega's, als we het hebben over een transparant MAP, dan zouden het productierecht – de nutriëntenhalte, die ieder individueel bedrijf heeft – en de milieuvergunning eigenlijk één eenheidsvergunning moeten zijn. Dat is de logica zelfe als men spreekt over een nieuw MAP. We zouden dan ook geen Mestbank meer moeten hebben die tot in de details moet regelen waar moet worden verspreid, maar we zouden een Mestbank hebben die de controles uitoefent op basis van meetresultaten in de bodem en het bijhouden van een boekhouding per bedrijf van de mestbewegingen die er gebeuren.

Ik herhaal het nogmaals : het MAP zoals ik het hier schets, is het MAP van mijn dromen, maar dit kan vandaag niet. De cijfers bewijzen het. De cijfers over de overschotten bewijzen dat het vandaag nog niet kan. Er is nog een te groot spanningsveld om te komen tot een MAP dat gebaseerd is op vertrouwen tussen de varkenssector en de milieusector.

Als Europa ons voorstel aanvaardt van 46 percent kwetsbaar gebied, dan is een verspreiding van 55 miljoen kilogram fosfor in de Vlaamse bodem mogelijk. De productie van fosfor in 2000 was geen 55 miljoen kilogram maar wel 69 miljoen kilogram. Mijnheer Van Rompuy, bij een constante productie, dus wanneer de productie van 2002 en 2003 gelijk zou zijn aan die van 2001, moet er al 14 miljoen kilogram fosfor worden verwerkt. Bij de nutriëntenhalte zijn er mestrechten toegekend per bedrijf. In totaal was dat niet voor 69 miljoen kilogram, maar voor 89 miljoen kilogram. Als elk mestvergunningplichtig bedrijf de nutriëntenhalte maximaal, voor 100 percent gebruikt, wat wettelijk mag, dan moet er 34 miljoen kilogram fosfor worden verwerkt.

Als men toelaat dat een eenheidsvergunning wordt toegepast op het niveau van de milieuvergunning, wat mijn suggestie zou zijn voor een nieuw MAP, wat gebeurt er dan ? Voor 115 miljoen kilogram fosfor zijn er milieuvergunningen uitgereikt. De nutriëntenhalte is 89 miljoen kilogram. De productie bedroeg in 2000 69 miljoen kilogram. Er kan 55 miljoen kilogram worden uitgevoerd. Dus als we gewoon de regel zouden toepassen dat men volgens de milieuvergunningen mag produceren, dan moet er bijna net zo veel worden verwerkt als er productie was in 2000, namelijk 60 miljoen kilo-

gram. Dat kan niet. Daar zijn we veel te ver van verwijderd. We staan te ver van het oplossen van dit probleem om vandaag een nieuw MAP te kunnen maken.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Dit alles toont een aantal zaken aan. Een eenheidsvergunning waarbij de nutriëntenhalte is gelijkgeschakeld aan een milieuvergunning is wenselijk, legistisch noodzakelijk en geeft rechtszekerheid, maar kan op dit ogenblik eenvoudigweg niet. Diegenen die vandaag pleiten voor het afschaffen van de nutriëntenhalte en tegelijk de druk op de mestverwerking willen afzwakken, geven blijk van onverantwoordelijkheid. Verder is er een absolute nood aan een meer proactief beleid inzake mestverwerking.

Ik kom tot mijn laatste punt. We moeten de druk inzake mestverwerking hoog blijven houden. De overheid moet een proactief beleid voeren. De net door mij aangehaalde cijfers zijn zo overdonderend dat iedereen vandaag zegt dat mestverwerking de oplossing is. Vorige week zei de heer De Meyer nog in een debat met mij dat mestverwerking de oplossing was. (*Opmerkingen van de heer Jos De Meyer*)

U zei dat het een van de oplossingen was. Dit is niet zo evident. Toen ik dat hier een aantal jaren geleden zei, stond ik vrijwel alleen. Men twijfelde aan mijn politieke geloofwaardigheid toen ik dit opperde. Vandaag moet ik gelukkig mijn energie niet besteden aan het aantonen van de noodzaak van mestverwerking. Maar er is een verschil tussen zeggen dat men mestverwerking een noodzakelijke oplossing vindt en een mestverwerkingsbeleid voeren. Dit beleid vergt politieke moed. Mestverwerking komt er niet vanzelf. Het is een duurdere en meer risicovolle oplossing dan de verspreiding van mest. Mestverwerking kan er pas komen als de overheid enerzijds de druk op de sector hoog houdt en anderzijds een proactief beleid voert.

Ik ga daar even dieper op in. De druk op de sector hoog houden kan maar als men een mestverwerkingsplicht met bijhorende heffingen invoert. De afgelopen dagen heeft er een hevige discussie gewoed in dit verband, vooral bij varkenshouders die geen grond hebben en vanaf 2003 voor 100 percent mestverwerkingsplichtig zijn. De heer Van Looy haalde deze discussie reeds aan. Zij vragen dat die volledige mestverwerkingsplicht zou worden geschrapt, zodat ze kunnen terugvallen op een geleidelijke verwerkingsplicht van respectievelijk 45, 60 en 75 percent.

Denys

Mevrouw de minister, tot gisterenavond stond ik negatief tegenover het verzoek van die drie- of vierhonderd grondgebonden bedrijven om een verlaging van het verplicht percentage mestverwerking. Volgens mij was dat in strijd met mijn principe dat de druk hoog moet blijven. De twee grote lijnen van het beleid zijn voor mij het hooghouden van de druk en het voeren van een proactief beleid. Het verlagen van het percentage van 100 naar bijvoorbeeld 75 percent komt neer op een verlaging van die druk, en dus ben ik daar principieel tegen.

Gisterenavond ben ik echter beginnen twijfelen. Om 11 uur kreeg ik bezoek van zeventig landbouwers. Echter, niet van hun aantal was ik onder de indruk, maar wel van hun argumentatie. Ze zeiden me dat het verlagen van de norm eigenlijk zal leiden tot meer mestverwerking. Dat lijkt contradictoir, maar voor veel van die bedrijven ligt de lat bij een verplichting van 100 percent veel te hoog. *(Opmerkingen)*

Ik ben geneigd naar hen te luisteren, want de argumenten dat het technisch haalbaar is, zijn niet juist. Er zijn dingen die het inderdaad technisch mogelijk maken, maar eigenlijk is alles technisch mogelijk. De vraag is of dat ook economisch rendabel is. Dat is het wel voor grote bedrijven zoals Danis, om er toch maar een te noemen. Dat bedrijf heeft inspanningen geleverd, al wordt het hier soms afgeschilderd als een boeman. *(Opmerkingen)*

Collega's, laat me nu eens uitspreken. Ik probeer eerlijk te zijn en me bloot te geven in een moeilijke discussie, maar u onderbreekt me telkens. Ik zeg als politicus dat ik twijfel. Hoeveel politici doen dat? Niet veel. De meesten blijven op hun standpunt, maar ik twijfel. Laat me dat nu eens uitspreken.

Ik wil niet tornen aan het principe. De druk op de mestverwerking moet hoog blijven. Als er een oplossing komt waardoor dat principe wordt afgezwakt, dan voel ik me gerold. Echter door het verlagen van de norm, ligt de lat lager en zullen meer mensen in het initiatief stappen. Als dat waar is, dan heb ik ongelijk met mijn principe. Dan moet er een wijziging komen en moet de 100-percentverwerkingsplicht worden verminderd.

Mevrouw de minister, ik twijfel; en wie twijfelt, mag niet beginnen te improviseren. Ik had de discussie willen uitstellen tot het einde van dit jaar. Dat was ook afgesproken in de commissie. We hebben immers ingezien dat we geen nieuw MAP kun-

nen maken, maar we willen de problematiek ook niet laten rotten. Daarom willen we op gezette tijden evalueren, corrigeren en bijsturen. Dat is afgesproken op voorstel van voorzitter Timmermans. Het is een goede afspraak, maar als die mensen gelijk hebben, dan is dat geen oplossing voor het jaar 2003.

Ik wil niet improviseren, en zal vandaag dan ook geen wijziging aanvaarden, maar binnen afzienbare tijd – binnen de maand – zou ik hier een uitspraak over willen horen. Desnoods willen we dit wijzigen met een voorstel van decreet. *(Opmerkingen)*

Neen, het heeft niets te maken met 18 mei. Wie me kent, weet dat ik op dat vlak de meest atypische politicus ben. Ik ben een koppigaard, en de lange-termijnvisie is voor mij veel belangrijker. Ik herhaal nog eens: als uit onderzoeken blijkt dat daarmee de druk vermindert, dan ben ik de eerste om te zeggen dat we het niet doen. Ik ben beginnen twijfelen. Ik weet dat u de zaak scherp wilt spelen. Ik wil echter ernstig werk maken van het decreet. Wij vragen om binnen de maand een grondig gesprek te hebben in de commissie. Als zou blijken dat er meer initiatieven komen, is het onze intentie om dit via een voorstel van decreet zo vlug mogelijk te realiseren zodat we hieruit geraken.

De voorzitter: Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua: Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Denys en ikzelf zijn er beiden van overtuigd dat de mestverwerking moet vooruit gaan. Als dit niet lukt, zit de hele landbouwsector ongelooft in de problemen.

Voor alle duidelijkheid, het gaat over 100 percent mestverwerkingsplicht voor het mestoverschot op het bedrijf. We zijn er altijd van uitgegaan dat dit erin moet blijven staan, anders komen de kleintjes in de problemen. Voor bedrijven die geen grond hebben maar alleen mestoverschot, en toch verplicht worden tot 100 percent verwerking, is dit geen gemakkelijke opgave.

Het decreet geeft al een gedeeltelijke oplossing. Die bedrijven kunnen namelijk een bepaald percentage van de mestverwerkingsplicht invullen met mest van andere bedrijven die niet-mestverwerkingsplichtig zijn, zodat ze een stuk van hun eigen mest niet moeten verwerken.

Ik hoor de ongerustheid van de heer Denys dat er ondanks de mogelijkheid die wordt geboden, toch nog een immens groot probleem is. Mijnheer Denys, we streven hetzelfde doel na en ik wil me

Dua

niet vasthouden aan een bepaald principe als ik niet zeker weet dat het de garantie inhoudt op voortgang. Ik ben akkoord om een uitgebreide commissievergadering te houden om nog eens grondig na te gaan, samen met specialisten, de mestbank en de VITO, of het juist is dat door het handhaven van die 100 percent, we in de problemen komen. Ik ben er nog niet van overtuigd, maar ik heb dezelfde bezorgdheid als u. Als we gezamenlijk tot de conclusie komen dat er een probleem is, zou ik het een goed gebaar vinden om via het Vlaams Parlement nog een lichte wijziging door te voeren. Ik zou nu niet overhaast te werk gaan om iets goed te keuren waarvan we zelf de gevolgen niet kunnen inschatten. U hebt mijn engagement dat we binnen een bepaalde periode, die de commissievoorzitter opportuun acht, nog eens grondig kunnen debatteren.

De heer André Denys : Mevrouw de minister, ik dank u voor deze toezegging.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer Denys, we evalueren regelmatig. De laatste 2 jaar hebben we om het half jaar de mestverwerking geëvalueerd, maar er is nooit iets uit voortgekomen. De laatste twee evaluaties hadden plaats in juni van vorig jaar en januari van dit jaar. U was daarbij en u hebt niet gereageerd. U hebt in de commissie gezegd dat we met een nieuw blad zouden moeten beginnen. U wilde het decreet herschrijven maar u hebt gezegd dat dit niet kon voor deze en niet voor de volgende verkiezingen en dat het 3 jaar zou duren. Naderhand hebt u gezegd dat we in het najaar de mestverwerking nog eens zouden evalueren. Sinds gisterenavond bent u beginnen te twijfelen, en daar ben ik blij om. U had echter beter onze reflectienota gelezen, dan had u wat vroeger getwijfeld.

Mevrouw de minister, u laat verstaan dat u ook niet meer zo zeker bent. Waar zijn we dan mee bezig ? Laat ons de stemming van vandaag dan toch een week of twee weken uitstellen ! (*Applaus bij CD&V*)

Minister Vera Dua : Mijnheer Van Looy, u weet even goed als ik dat het voor de landbouwers essentieel is dat dit decreet zo vlug mogelijk wordt goedgekeurd.

De heer Jef Van Looy : Omdat ze dan kunnen samenvoegen ?

Minister Vera Dua : Neen, omdat de derogatie erin staat.

De heer Jef Van Looy : De derogatie staat daar niet in, die is al informeel goedgekeurd door het parlement en zelfs al verschenen in het Staatsblad.

Minister Vera Dua : De regering moet wachten om het derogatiebesluit te nemen tot wanneer het decreet is goedgekeurd door het parlement.

De heer Jef Van Looy : Wordt er een apart besluit gemaakt voor de derogatie ? Komaan, alles kan altijd, maar nu kan het niet.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik pleit niet voor een lang uitstel. Het zal voor de inwerkingtreding echter geen verschil uitmaken of het ontwerp van decreet nu vandaag ter stemming wordt voorgelegd, dan wel over 2 of 3 weken. Immers, de datum van inwerkingtreding wordt met terugwerkende kracht bepaald.

Mijnheer Denys, ik vind het bijzonder moedig van u dat u zegt dat u bent beginnen twijfelen, en dat u daarvoor uitkomt. Het gaat hier immers over het meest essentiële element van dit ontwerp van decreet.

Als u twijfelt, moet u daar de politieke consequenties uit trekken. Vandaar onze vraag om dit ontwerp van decreet even uit te stellen zodat we een oplossing kunnen vinden voor dit essentieel probleem, en dit uiteraard nog voor het paasreces.

De heer André Denys : Mijnheer De Meyer, toch vind ik dat het vandaag ter stemming moet worden voorgelegd omdat heel wat mensen zich nu afvragen of ze al dan niet in beroep zullen gaan tegen de nutriëntenhalte. Die mensen vragen rechtszekerheid. Met uw bijkomende nota hebt u het proces vertraagd, waardoor de mensen op het terrein nog langer hebben moeten wachten op duidelijkheid over bepaalde aspecten, waarmee ik niet de mestverwerkingsplicht bedoel. Ik heb het over de aspecten inzake de nutriëntenhalte.

U vraagt ook naar mijn politieke consequenties. Welnu, ik wil niet improviseren. Bovendien ben ik iemand die correct binnen de meerderheid functioneert. Vanmorgen heb ik aan mijn collega's uit de meerderheid meegedeeld dat ik in dit dossier begon te twijfelen. Ik wil hen echter de tijd gunnen om dit probleem grondig en uitgebreid te onderzoeken. Ik wil dus niets forceren. Vandaar mijn voorstel om, met het oog op rechtszekerheid voor die bedrijven, het ontwerp van decreet vandaag toch ter stemming voor te leggen. Tegelijkertijd vraag ik echter het door u gesignaleerde specifieke probleem zo snel mogelijk in de commissie te bespreken en op te lossen.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik wou er enkel op wijzen dat het decreet – indien het vandaag ter stemming wordt voorgelegd – hoe dan ook op 16 februari 2003 in werking treedt. Vandaag moeten we een belangrijke beslissing nemen, namelijk een beslissing over de toekomst van 500 Vlaamse bedrijven die afhankelijk is van de wijze waarop dit ontwerp van decreet al dan niet nog wordt aangepast. Dit is belangrijker dan de politieke afspraak die vanmorgen werd gemaakt binnen de meerderheid.

De heer André Denys : Legistiek is er geen verschil tussen het al dan niet uitstellen.

Mijnheer de voorzitter, ik heb reeds gezegd dat we de mestverwerkingsdruk hoog willen houden en dat dit de verantwoordelijkheid is van de sector. Ik ga heel vaak op het terrein en stel daarbij vast dat heel wat mensen uit de sector reeds heel wat inspanningen hebben geleverd. Vroeger was ik daar minder van overtuigd. Er worden dus heel wat inspanningen geleverd, maar helaas hebben die niet altijd resultaat gehad.

In dat verband verwijs ik naar een probleem dat gisteren door de heer Van Aperen in onze fractie werd aangekaart. Er zijn namelijk mensen die aanzienlijke inspanningen leveren voor de mestverwerking, maar die daar om bepaalde technische redenen niet klaar mee zijn. Welnu, voor die mensen die duidelijk aangetoond hebben iets te willen doen en te willen investeren, zou de superheffing misschien gereduceerd moeten worden. Die groep van mensen moet uiteraard duidelijk en wettelijk omschreven worden, wat niet eenvoudig zal zijn. Men moet zwart op wit kunnen bewijzen dat ze geïnvesteerd hebben. Op dat vlak wil ik dus niet improviseren. Voor die mensen zou de superheffing een tegengesteld effect teweegbrengen.

De overheid moet een proactief beleid voeren. Mevrouw de minister, we hebben daarover een resolutie ingediend. Een proactief beleid houdt in dat investeren in mestverwerking op dezelfde manier moet worden gesubsidieerd als investeren in een mestinjectieapparaat, via het LIF. Dat zou helpen. Ik weet dat u daarover onderhandelt met Europa, we hebben daar alle vertrouwen in.

Vlarem zou op een aantal punten realistischer moeten worden gemaakt. Ik heb deze week het bezoek gehad van iemand die werkzaam was in het kalverproject te Kasterlee. Voor alle waarden is er een oplossing, alleen voor COD is er een afwijking van 150 van de algemene norm naar 300. Varkensmest is geen kalvergier, maar een oplossing voor de

waterachtige fractie zou erin kunnen bestaan dat de COD-norm op 1.000 wordt gebracht. Mevrouw de minister, kunnen we dat niet op die manier oplossen, zonder de milieudoelstellingen te schaden ?

Onze fractie zal dit ontwerp van decreet steunen. Mevrouw de minister, we danken u voor uw toezegging dat we deze punten in de commissie zo snel mogelijk zullen bespreken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Jef Van Looy : Er is de BBT-studie van de VITO over de mestverwerking. We hebben adviezen van de stuurgroep, waarin professoren en wetenschappers zitten. Wat moeten we nog meer hebben ?

De heer André Denys : De VITO wordt tegengesproken door de realiteit. Het project van Danis is voor 100 percent verwerkbaar. De kalvergier in Kasterlee is volledig in orde. Ik wil me daar niet in mengen. Ik wil ook geen reclame maken voor een of ander bedrijf. Voor mij zijn alle systemen goed.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer Denys, we hebben samen Danis bezocht. Over de kostprijs wilde men niets kwijt. 100-percentverwerking bestaat vandaag, maar is niet betaalbaar. Het kost meer dan de varkens opbrengen. We kunnen wel 30 tot 75 percent verwerken in functie van de grootte van de bedrijven. Waarom hakt u de knoop niet door ?

De voorzitter : Minister Dua moet om 12.30 uur naar een bijeenkomst van de regering. Ik stel voor dat we onze werkzaamheden om 12.15 uur schorsen en om 13.15 uur hernemen. Is iedereen het daarmee eens ? (*Ja*)

De voorzitter : De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens : Mijnheer de voorzitter, ik vertegenwoordig de streek van de varkenssector. Frankrijk heeft zijn wijn, Nederland heeft zijn kaas en West-Vlaanderen heeft zijn uitstekende varkensvlees. Ik ben heel tevreden dat vandaag zowel de heer Denys als de minister een goed ontwerp van decreet voorstellen. De varkenshouders zullen hun beroep vanaf vandaag zeker en gerust kunnen uitoefenen. Ik ben vooral heel blij dat de 100-percentverwerking waarvan sprake is in het ontwerp van decreet binnenkort zal worden herzien, want heel wat mensen uit de sector maakten zich er zorgen over.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik voel me vandaag nogal in mijn element. Ik heb daarvoor twee redenen. De eerste is dat mijn fractie sinds 1992 consequent hetzelfde standpunt blijft innemen. Van heel wat andere fracties kan dat niet worden gezegd.

De tweede reden is dat ik als notoir mestkever heel goed ben geplaatst om een bepaald licht te werpen op de problemen. Een mestkever is trouwens een heel nuttig diertje dat instaat voor het oplossen van een deel van het mestoverschotprobleem. Sp.a blinkt vandaag uit in afwezigheid. Waarschijnlijk zijn de leden van die fractie op een andere plaats hun mestoverschot aan het wegwerken. (*Gelach bij het VB*)

De heer Denys heeft gelijk – als het aan hem ligt, heeft hij trouwens altijd gelijk. Tijdens de algemene bespreking in de commissie heeft hij gezegd dat het mestdecreet in feite helemaal moet worden herschreven met het oog op een verregaande legislatieke vereenvoudiging. Hij stelde dat moet worden begonnen met een wit blad, want voortbouwen op de bestaande tekst zal een en ander verder bemoeilijken. Hij deed zijn uitspraak in de commissievergadering ter voorbereiding van deze plenaire vergadering.

Mijnheer Denys, ik herinner er u aan dat u niet alleen staat met die mening. Drie jaar geleden heb ik op deze tribune het volgende gezegd : 'Ik doe een oproep om af te stappen van de filosofie van MAP-1 die we terugvinden in MAP-2 en in MAP-2bis. Ik doe een oproep om gezamenlijk rond de tafel te gaan zitten voor een rendabele Vlaamse landbouwsector. Ik roep op om MAP-1 en MAP-2 te vergeten en met een volledig nieuw concept naar de mensen te stappen, een concept dat beantwoordt aan de toekomst van de sector en aan een verbetering van het behoud van het leefmilieu.'

Mijnheer Denys, ik zei dit op 23 februari 2000. De paarsgroene coalitie was toen pas aangetreden. Misschien stelde u toen reeds vast dat met een wit blad moest worden begonnen. Misschien hebt u mijn oproep gehoord, maar hebt u niets aan de zaak gedaan. Drie jaar later komt u tot dezelfde vaststelling. Misschien durfde u die vaststelling drie jaar geleden niet maken, maar meer waarschijnlijk is dat u dat niet mocht. Nu worden we geconfronteerd met een zoveelste wijziging van het mestdecreet. Het decreet komt steeds opnieuw op ons af en lijkt op een draak met zeven koppen : om de twee tot drie jaar wordt wel een kop afgehakt,

maar groeien er ook twee nieuwe weer aan. Dat is de huidige situatie.

Deze materie zal me blijven achtervolgen tot het einde van mijn dagen. Opnieuw worden we geconfronteerd met een herziening van het mestdecreet. Een hele reeks vragen blijft onbeantwoord.

De heer Denys heeft al verwezen naar de problemen inzake de mestverwerking. In tegenstelling tot andere collega's is hij een 'believer'. Dat strekt hem tot eer. Ik citeer hem uit de plenaire vergadering van 23 februari 2000 : 'Mestverwerking is volgens velen een stap in het onbekende. Ik ben het hier niet mee eens. Ik ben rotsvast overtuigd van het welslagen ervan, maar ik kan dit niet bewijzen. Alleen de toekomst zal ons desbetreffend uitsluitend kunnen geven. We kunnen geloven in de techniek, in een mogelijke aanpassing van een marktsituatie en in een soepelheid van een zich aanpassende sector, of we kunnen ons ook neerleggen bij het fatalisme van de afbouw. De VLD wil hier geen deel aan hebben. We geloven in de technologie en we geloven in de landbouwers. Omwille van het geloof in de sector weigert de VLD vandaag ook mee te werken aan een rampscenario van de afbouw van de veestapel. Warm of koud, afbouw blijft afbouw. We willen de landbouwers niet tot OCMW-steuntrekkers degraderen'.

Mijnheer Denys, de voorbije jaren maken we niets anders mee dan afbouw, zowel via koude als warme sanering. De koude sanering gebeurt door de sluipende besluitvorming van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement. De warme sanering is ondertussen ook ingevoerd. U gaat verder met : 'Mevrouw de minister, we hebben voldoende vertrouwen in u om te geloven dat u de mestverwerking een reële kans wilt geven. Het is ook onze overtuiging dat er voldoende technieken bestaan om aan de mestverwerking te voldoen. We kunnen daar blijven over discussiëren, maar dit is onze overtuiging. Het is onze overtuiging dat van zodra de mestverwerkingsplicht wordt ingevoerd, er een circuit zal ontstaan waardoor de verwerking op een haalbare manier kan worden aangepakt'.

Mijnheer Denys, de mestverwerkingsplicht is ingevoerd, maar dat circuit is onbestaande. U schuift de problematiek voor u uit. U weigert de realiteit onder ogen te zien. U weigert daar consequenties uit te trekken. U steekt uw kop in het zand en blijft ijveren voor evaluaties, evaluaties en nog eens evaluaties. Dit is wachten op Godot, en u weet hoe dat afloopt.

Wymeersch

De verwerking gebeurt niet om allerlei redenen, maar vooral door politieke onwil. Als de politieke wil er zou zijn, dan kwam er een oplossing voor de mestverwerking. Het ontbreekt deze Vlaamse meerderheid aan politieke wil om mestverwerking in de praktijk rendabel te maken. U vraagt een proactief beleid van de regering, maar die moet meer doen. Ze moet zelf het voortouw nemen, initiatieven nemen en in alle geledingen van de besluitvorming haar verantwoordelijkheid nemen. Zo niet, zal er nooit een oplossing komen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer Wymeersch, vraagt u nu dat er een staatsmestverwerking komt ? U zegt dat de Vlaamse regering zelf een initiatief moet nemen. Ik wist niet dat het Vlaams Blok voorstander was van verstaatsing !

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Denys, u kent me al twaalf jaar. Als ik zeg dat de overheid initiatieven moet nemen, dan mag dat voor mijn part via intercommunales, via de gemeenten of de provincies. De overheid moet echter het voortouw nemen en zelf eventueel de mestverwerking gedeeltelijk financieren.

De heer André Denys : U pleit er met andere woorden voor dat het niet de sector is die meehelpt bij de ondersteuning en het voeren van een proactief beleid. U zegt dat de staat het zelf moet doen.

De heer Frans Wymeersch : De staat moet mee het voortouw nemen.

De heer André Denys : Dat is het nieuwe communisme dat u preekt.

De heer Frans Wymeersch : De staat moet mee het voortouw nemen in het algemeen belang, in het belang van het leefmilieu en in het belang van een rendabele landbouwsector. Mijnheer Denys, u weet net zo goed als ik dat de landbouwsector vrijwel onze enige primaire sector is die nog overblijft. Hij staat nog in, of zou moeten instaan, voor onze eigen voedselvoorziening. Mede door deze rampzalige scenario's wordt hij in de kou gelaten. Het is de overheid die de volledige verantwoordelijkheid moet opeisen. De mestverwerking werkt niet goed.

De LAT-regeling is een ander probleem dat ik wens aan te halen. Iedereen is het erover eens dat die regeling niet goed is, dat die weg moet. Ook in de commissie was daar vrijwel overeenstemming

over. Mijnheer Denys, de LAT-regeling verdwijnt niet. U buigt deemoedig het hoofd voor uw coalitiepartners hoewel u weet dat u voor deze en zoveel andere zaken een ruime meerderheid hebt in het Vlaams Parlement.

Inzake bepaalde thema's durft u echter geen beroep te doen op alternatieve meerderheden. U doet dat wel in verband met de paardenrennen. Maar voor het ontwerp van mestdecreet, dat een veel grotere symboolwaarde, een veel grotere impact, een veel groter belang heeft voor de bevolking en voor een belangrijkere sector in Vlaanderen, wenst u geen alternatieve meerderheid over welk facet dan ook. U buigt stelselmatig deemoedig het hoofd voor uw coalitiepartners. En dat kunnen we niet aanvaarden. Dat is het enige dat ik u verwijt. Ik weet dat u zich daar niet gemakkelijk bij voelt. Troost u, het deemoedig buigen zal niet lang meer duren, hoogstens nog een jaar. Daarna bent u van een aantal moeilijke partners af. *(Applaus bij het VB)*

Mijnheer Denys, u hebt daarnet zelf gezegd dat een volledige verwerking niet haalbaar is. Ik verwijs naar de studie van de VITO. Minister Dua twijfelt nog. Of misschien hebt u haar doen twifelen. Als u daarin bent geslaagd, dan is dat ten minste één pluim die u op uw hoed kunt steken.

U zegt dat u de zaak zult evalueren op het eind van het jaar of begin volgend jaar en dat er dan hopelijk een goede oplossing uit de bus zal komen. U zegt er niet bij dat dat zou moeten gebeuren zo dicht mogelijk bij de Vlaams-Parlementsverkiezingen. Nu stelt u dat u twijfelt, niet omdat er zeventig landbouwers aan uw deur stonden maar wel door de argumentatie.

Mijnheer Denys, die argumenten kende u al. Daar moest u gisterenavond geen zeventig landbouwers voor aan uw deur krijgen. We hebben over die materie gediscussieerd, niet alleen in de commissie ter voorbereiding van dit ontwerp van decreet. Die discussie is niet nieuw. Nu twijfelt u. Een uitstel van een paar maanden of een jaar is te lang, beweert u. Een oplossing aanbieden binnen een termijn van 14 dagen, dat is beter. Natuurlijk is dat beter. Tot voor 14 dagen was een oplossing in verband met de verwerkingsplicht een zeer goede zaak in het vooruitzicht van de Vlaamse verkiezingen. Bij de VLD is het echter op dit moment alle hens aan dek. U wilt nu nog een oplossing forceren voor de verkiezingen van 18 mei 2003. U moet dat niet ontkennen. Dat is de politieke waarheid. Iedereen weet dat, maar er gebeurt niets. Het is eens te meer zoals wachten op Godot. We zullen zien wat we zullen

Wymeersch

zien tijdens en na de evaluatie. We verwachten er echter niet veel van.

Mijnheer Denys, u moet het niet onder stoelen of banken steken : er is een meningsverschil binnen de meerderheid over de nutriëntenhalte. Tijdens de behandeling van de resolutie in de plenaire vergadering op 8 januari 2003 hebt u gezegd : ‘Het cruciale amendement nummer 5 bepaalt dat alle landbouwbedrijven die een beroep gaan doen of die in beroep zijn gegaan omwille van de toekenning van een te lage nutriëntenhalte, ambtshalve een mestrecht zullen krijgen van 75 percent van de milieuvergunning. Indien ze echter via een mestaangifte kunnen bewijzen dat hun productie hoger lag, krijgen ze een mestrecht van 100 percent van die mestaangifte.’ Ik heb u dat zojuist ook min of meer horen beweren.

Tijdens het debat van 8 januari 2003 werd u onmiddellijk tegengesproken door mevrouw Vertriest van Agalev. Ze zei : ‘Het voorstel van resolutie bepaalt uitdrukkelijk dat het om 75 percent van de milieuvergunning gaat en ik zou de woorden van de heer Denys dan ook even willen relativeren. Het voorstel van resolutie stelt niet dat een mestaangifte in 2001 automatisch tot 100 percent leidt. Dit maakt geen deel uit van de gemaakte afspraken. We moeten nagaan hoever dit ons zou leiden en hoever we op dit vlak willen gaan.’ Mevrouw Vertriest werd onmiddellijk bijgetreden door de heer Maes van de sp.a en u maakte zich na het debat enorm boos in de wandelgangen.

De VLD, CD&V en het Vlaams Blok stonden achter de geest van de resolutie. Die geest zou snel worden vertaald in de teksten die we vandaag bespreken en waarover we straks zullen stemmen. Die vertaling is er echter niet gekomen.

De heer André Denys : Die vertaling is er wel gekomen. U moet leren lezen.

De heer Frans Wymeersch : U moet leren consequent te zijn.

De heer André Denys : U verkoopt leugens. De vraag is waaraan wordt gerefereerd : aan 75 percent van de milieuvergunning of aan 100 percent van 2000. Een andere vraag is over wie het gaat en daarover ging mijn discussie met mevrouw Vertriest. U moet wat verder lezen en dan zult u het wel merken. Ik heb gezegd dat het niet de bedoeling is iedereen een nieuw referentiejaar te geven. De maatregel is enkel bedoeld voor mensen die tij-

dens de referentie jaren 1995, 1996 en 1997 onvoldoende hebben geproduceerd. Die groep is omschreven, maar we zijn niet teruggekomen op die 100 percent.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Denys, dat is wel zo. Ik wacht angstvallig op de interpretatie van mevrouw Vertriest na de middag. Er is niet voor niets heibel geweest tussen u en bepaalde coalitiepartners. In het voorstel van resolutie staat duidelijk dat het Vlaams Parlement vraagt om te zorgen voor een aanpassing via het ambtshalve corrigeren van een definitief toegekende nutriëntenhalte op basis van 75 percent van de milieuvergunning, tenzij meer wordt bewezen op basis van de aangifte 2001, en zo te zorgen voor een oplossing voor de bedrijven die omwille van bedrijfseigen keuzes een te lage nutriëntenhalte hadden gekregen. Volgens u hadden we recht op 100 percent, terwijl de heer Maes en mevrouw Vertriest het tegendeel beweerden.

In dit ontwerp van decreet staat duidelijk dat als er boven 75 percent kan worden gegaan met de mestaangifte 2001 als bewijs, het verschil kan dienen als basis voor de herberekening. Er staat niet in dat men automatisch recht heeft op 100 percent. Dat is toch zeker voor interpretatie vatbaar.

Als u tevreden bent met een dode mus, dan zullen de collega's van de sp.a en Agalev die dode mus wel voor u braden. Het dispuut blijft bestaan en ook de verschillende interpretaties blijven bestaan.

Het decreet waarover we zullen stemmen, omvat in feite niet meer of niet minder dan het ontwerp of het voorstel van de regering dat in december 2002 niet werd besproken in de commissie, om redenen waarover ik niet wil uitweiden.

U blijft discussiëren over de nutriëntenhalte. Mijnheer Denys, ik denk dat we een beroep moeten doen op de heer De Gucht. De heer De Gucht moet rechtstaan, zijn pen uit zijn binnenzak halen en met één pennentrek alles regulariseren, net zoals hij dat heeft gedaan bij de regularisatie van de zonevreemde woningen, bij de verjaringstermijn voor bouw misdrijven en bij zoveel andere dossiers. Ik vind daarom dat wij vandaag een beroep moeten doen op de heer De Gucht, de man die ons reeds voor zoveel problemen heeft behoed en die zeer duidelijk is in zijn oplossingen. De jongste tijd gaat hij echter meer dan vroeger en tegen een steeds sneller tempo plat op de buik.

Collega's, we worden geconfronteerd met de samenvoeging. Via die samenvoeging wil de meerder-

Wymeersch

heid 25 percent van de nutriëntenhalte in heel wat gevallen afkomen. Het Vlaams Blok vindt dit onaanvaardbaar, al was het maar omdat die samenvoeging ook de bedoeling heeft om nog maar eens een stuk van de veestapel af te bouwen. De afbouw van de veestapel is voor deze Vlaamse regering en voor deze Vlaamse meerderheid een doel op zich. Alle middelen, hoe verdoken en hoe klein ook, kunnen daarvoor dienen. Voor het probleem van de niet-bestaande bedrijven heeft het Vlaams Blok een amendement ingediend, ik veronderstel dat CD&V dat ook heeft gedaan. Dat probleem wordt daardoor echter niet opgelost.

Dan wil ik het hebben over de uitbreidingsmogelijkheden. Er werd gezegd dat de landbouwsector toch uitbreidingsmogelijkheden moet hebben. Mijnheer Denys, collega's, uit al het voorgaande blijkt echter dat daar op het terrein geen sprake van is en geen sprake van kan zijn. Uit artikel 25 blijkt duidelijk dat het ook niet de bedoeling is om nog uitbreidingsmogelijkheden aan de sector te geven. Ik citeer : 'een verhoging van de vergunde mestproductie is uitgesloten'. In de commissie wordt echter wel gesproken over uitbreidingsmogelijkheden in de sector.

Heel dit decreet past perfect in de visie die in de commissie werd verwoord door mevrouw Vertriest. Ze zei dat er een driesporenbeleid werd gevolgd, dat de volgende elementen inhield : aanpak aan de basis, oordeelkundige bemesting en mestverwerking. We weten allemaal wat er aan de hand is met die mestverwerking, ik zal daar dus niet op ingaan. We weten nu ook wat er wordt bedoeld met de aanpak aan de basis. Er bestaat dus een groot verschil tussen de opvattingen van mevrouw Vertriest en die van de heer Tobback. De heer Tobback zei bij vorige gelegenheden duidelijk dat hij geen 'believer' was en dat het probleem in eerste instantie moest worden aangepakt aan de bron, dus via het verminderen van de veestapel.

Dat is in feite het verborgen driesporenbeleid van een gedeelte van uw meerderheid, mijnheer Denys : geen aanpak aan de basis, oordeelkundige bemesting en mestverwerking, maar een driesporenbeleid met minder vee, nog minder vee en geen vee. Dat is uiteindelijk wat men hier in Vlaanderen vanuit bepaalde hoeken probeert te realiseren. Daar zal onze fractie nooit mee akkoord gaan.

Het gemiddelde inkomen van de landbouwer is niet gestegen, om het eufemistisch uit te drukken. In de praktijk betekent dit dat het inkomen is gedaald ten opzichte van de andere sectoren. U weet allemaal ook dat stilstaan eigenlijk achteruitgaan betekent. Ook op dat vlak loopt er een duidelijke scheidingslijn door deze meerderheid.

U gelooft nog altijd in een toekomst voor de Vlaamse landbouwsector, maar er zijn andere krachten in Vlaanderen die daar duidelijk heel wat minder geloof aan hechten. Dat gaat te ver en u laat zich daarvoor gebruiken.

Ik merk aan uw uitspraken dat u volgend jaar als een herboren man het parlement zult binnenstappen met de woorden : 'Godzijdank, wij zijn ervan af.' Niet van de landbouwers, maar van andere partijen. U zult dan opnieuw kunnen zeggen wat u werkelijk wenst te zeggen. Dat is nu absoluut niet het geval.

Wij blijven consequent. Misschien is dat niet moeilijk omdat wij geen verantwoordelijkheid opnemen. Dat ligt zeker niet aan ons, want er bestaat zoiets als een cordon. De heer Denys zit echter in een veel groter cordon vast. Ons cordon doet ons op sommige punten goed, wat het cordon met de heer Denys doet, valt nog af te wachten. (*Applaus bij het VB*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 13.15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.22 uur.*

RECHTZETTINGEN**Morgenvergadering 40 van woensdag 26 februari 2003**

Op bladzijde 1, eerste kolom bij de berichten van verhindering mevrouw Wivina Demeester-De Meyer invoegen als afwezig wegens gezondheidsredenen.

Middagvergadering 41 van woensdag 26 februari 2003

Op bladzijde 1, tweede kolom bij "Afwezig met kennisgeving" mevrouw Wivina Demeester-De Meyer invoegen als afwezig wegens gezondheidsredenen en te schrappen als afwezig wegens ambtsverplichtingen.
